

د مرقوس په مُطابق د مالک عیسى

مسيح زيرئے

د يحيى بپتسمه ورکوونکي اعلان

متى ۳ : ۱۲ - ۱، لوقا ۳ : ۱۸ - ۱، يوحنا ۱ : ۲۸ - ۱۹

۱ دا د خدائیز د زوئیز عیسى مسيح د زيري شروع ده، خنگه چه د يشعياه نبی په صحيفه کښے ليکلی دی:

”کوره! دا زما پيغمبر دے

چه زه ئے د تا نه وړاندې ليږم

أو دئے به ستا د پاره لار تياروی.

۲ په بيابان کښے د نعرے و هونکي آواز راغے

چه د مالک لار تياره کړئ

أو د هغه سرکونه نیغ کړئ.

۳ أور دغه شان په بيابان کښے بپتسمه ورکوونکے يحيى راغے أور اعلان ئے وکړو چه ”توبه وکړئ أور بپسمه واخلي أور خدائیز به ستاسو ګناهونه ويختبئ.“

۴ أور د یهودیه د وطن ټول خلق أور د بیت المقدس اوسيدۇنکي هغه ته راغونه شول أور هغوي د خپلو ګناهونو اقرار وکړو أور هغه د اردن سيند په غاره د هغوي بپسمه وکړه.

❶ يحيى داً أوېن د وړئ چوګه اغوستے وه آؤ د خرمنسې پېتني ئې د ملانه تاؤ کړے وه آؤ هغه به ملخان آؤ ځنګلی ګښن خورلو. ❷ هغه به دا اعلان کوو چه ”زما نه پس به هغه سړے راځي چه زما نه زيات زورور دی. زه د دی لائق هم نه يم چه تېټ شم آؤ د هغه د پیزار تسمے پرانزم. ❸ ما خو په اویو ستاسو بېتسمه وکړه خو هغه به ستاسو بېتسمه په روحُ القدس وکړي.“

د عیسى بېتسمه آؤ آزمیښت

متى ۳ : ۱۳ - ۴ ، ۲۲ - ۲۱ ، لوقا ۳ : ۴ ، ۲۲ - ۲۱

❹ هم په هغه ورڅو کښے داسې وشول چه د ګلیل د ناصرت نه عیسى راغه آؤ د اردن د سیند په غاره ئې د يحيى نه بېتسمه واخته. ❺ خه وخت چه د اویو نه بھر راووتو نو هغه آسمانونه پرانستی ولیدل آؤ روحُ القدس د کونترے په شکل په هغه باندي نازل شو. ❻ آؤ د آسمان نه یو آواز راغه چه ”ته زما محبوب زوئې ئې، ستانه زه رضا يم.“

❽ سمدستي روحُ القدس هغه بیابان ته واستوو. ❾ آؤ هله کښے هغه تر څلويښتو ورڅو پورے د شیطان په لمسون کښے وآزمائیلې شو. هغه د ځنګلی ځناورو سره وو آؤ فربنتې د هغه په خدمت کښے حاضرې وې.

د عیسى مسیح د ماھیانو څلور بشکاریان بلل

متى ۴ : ۱۲ - ۲۲ ، لوقا ۴ : ۱۴ - ۱۵ ، ۵ : ۱ - ۱۱

❿ هر کله چه يحيى ونیولې شو نو عیسى ګلیل ته راغه آؤ د خُدائې د زیری وعظ ئې کولو چه ❻ ”وخت پوره شو، د خُدائې بادشاهی په تاسو د بره کیدونکی ده. توبه ګار شئ آؤ په زیری ایمان راټرئ.“

❾ عیسى د ګلیل دریاب په غاره روان وو چه هغه شمعون آؤ د هغه ورور

أندریاس ولیدل چه د دریاب په غاره ئے جال اچولو ٿکه، چه هفوئ د ماهیانو
بنکاریان ڦو. ١٧ عیسی هفوئ ته ووئیل چه ”ما پسے رائئي او زه به ستاسو نه
د بنی آدمو لټونکی جوړ کرم.“ ١٨ او سمدستی هفوئ خپل جاڻونه پریښودل او
په هغه پسے روان شول.

١٩ ڪله چه عیسی وړاندے لارلو نو هغه د زیدی زامن، یعقوب او د هغه ورور
یو حنا ولیدل چه په کشتئ کښے ناست ڦو او جاڻونه ئے مُرمٽ کول. ٢٠ هغه
هفوئ راویلل او هفوئ خپل پلار زیدی د مزدُورانو سره په کشتئ کښے پریښودو
او په هغه پسے روان شول.

د ناپاک رُوح نیولے سڀے

لُوقا : ٤ - ٣٧

٢١ دوئ کفرنحوم ته راغلل او د سبت یعنی خالی په ورخ عیسی عبادت خانے
ته لارو او هلتہ ئے تعلیم ورکول شروع کرل. ٢٢ خلق د عیسی په تعلیم حیران
شول ٿکه چه د شرعے د عالمانو په شان نه، بلکه پوره په اختیار سره ئے وئیل.

٢٣ په دغه وخت په عبادت خانه کښے یو سڀے وو چه ناپاک رُوح نیولے وو.
هغه چفے کړے، ٢٤ ”آئیسی ناصری! ته زمُونبو نه خه غواړے؟ ته زمُونبد په
بریادئ پسے راغلے یئے خه؟ زه د پیژنم چه ته خوک یئے، ته د خُدائی قدوس
یئے.“

٢٥ عیسی هغه ورتلو او ورتہ ئے ووئیل چه ”چپ شه او د ده نه راوزه.“

٢٦ او ناپاک رُوح هغه سڀے پير په عذاب کرو او په چفه ترے نه را ووتو.
هفوئ ټول حق حیران شول او د یو بل نه ئے تپوس وکرو چه ”دا لا خه دے؟ دا
خو یو نوی تعلیم دے! هغه په اختیار سره خبرے کوي او چه ڪم کوي نو

نپاک روحو نه هم د هغه حکم منی“

㉘ دا خبره پيره زر مشهوره شوه اؤ د گلليل په علاقه کنسے د هغه آوازه خوره
شوه.

د پيرو خلقو جوړول

متى ۸ : ۱۴ - ۱۷، لوقا ۴ : ۲۸ - ۴۱

㉙ د عبادت خانې نه په راوتو هفوئ نیغ د شمعون اؤ اندریاس کره لارل اؤ
یعقوب اؤ یونا هم ورسره ملګري ټو. ㉚ د شمعون خوابسے تبے نیولے وه،
په کېت کنسے پرته وه. هفوئ سمدستي د هغه د بیماری حال ورته ووې.
عیسى ورغه اؤ د هغه لاس ئے ونیوو اؤ په پښوئے ډروله اؤ تبے پریښوه اؤ
د هفوئ په خدمت کنسے آخته شوه.

㉛ هغه ما بشام د نمر د پریوتو نه پس هفوئ ټول رنځوران اؤ پیریانو نیولي خلق
عیسى ته راوستل. ㉜ اؤ ټوله بناريه د هغه کور مخے ته راټوله شوه.
عیسى پیر رنځوران جوړ کړل چه په قسم قسم رنځونو آخته ټو اؤ پیر پیریان ئے
وشېل. هغه پیریان خبرو ته پرے نه بشول څکه چه هفوئ پیژندو چه دا خوک
دې.

په کلو کنسے په ګرزيدو وعظ کول

لوقا ۴ : ۴۲ - ۴۴

㉝ سحر وختی د نمر ختو نه وړاندې عیسى پا خیدو اؤ بهر لارو. هغه ځان له يو
خوشی ځائے ته لارو اؤ هلته ئے دعا کوله. ㉞ خو شمعون اؤ د هغه ملګري
ورپسے لارل، ㉟ وئے موندو اؤ ورته ئے ووئيل چه ”ټول خلق ستا په تلاش
کنسے دی.“

٣٨ هغه جواب ورکرو چه ”راخئ چه نزدي کلو ته لار شو چه زه هلتہ هم خپل پیغام واوروم ٿکه چه زه هم په دغه غرض راوتلي یم.“

٣٩ نو هغه په ټول گلليل کښے وگرزيدلو، په عبادت خانو کښے ئے کلام آوروو اؤ پيريان ئے ويستل.

د یو جُذامي پاکول

متى ٨ : ١ - ٤، لُوقا ٥ : ١٢ - ١٦

٤٠ عيسى ته یو جُذامي راغئ، د هغه په پنسو پريوتو، خواست ئے ترے وکرو چه ”که ته غواړي نو ما پاکولي شے.“

٤١ د عيسى زره په هغه وسوزيدلو، خپل لاس ئے ورأورد کړلو، مسح ئے کرو اؤ وئي وئيل چه ”بې شکه زه غواړم، پاک شه.“ ٤٢ اؤ د هغه نه جُ Zam سمدستي لري شو اؤ هغه پاک شو. ٤٣ بيا عيسى هغه د دې سخت حکم سره رُخصت کرو، ٤٤ ”خيال ساته چه دا حال چا ته ونه وائے. لار شه خپل ځان کاهن ته وبنایه اؤ د مُوسى مُقره کړي نذرانه هغه ته پيش کړه، دا به ستا د روغتیا شاهدی وي.“

٤٥ خو هغه سړي بھر لارو اؤ د دې قصي نه ئے ټول خلق خبر کړل. دا خبره ئے تر لري لري خوره کړه تر دې چه عيسى به یو بناري ته هم په بسکاره نه شو تلري اؤ بھر به په خوشو ځایونو کښے پاتي کيدو. خو بيا به هم خلق د هر لوري نه هغه ته راتلل.

د یو شل سړي روغول

متى ٩ : ١ - ٨، لُوقا ٥ : ١٧ - ٢٦

۲ خو ورخے پس چه عیسیٰ کفرنحوم ته واپس شو نو خلق خبر شول چه هغه په کور کښے دے۔ ۳ آؤ دومره خلق ورتہ راتپول شول چه د دروازے نه بھر نه ځائیدل. آؤ خه وخت چه هغه هفوئ ته پیغام آئرولو، ۴ نو یو شل سړے څلورو کسانو راپورته کړے وو آؤ هغه ته ئے راټرو. ۵ خو د ګنې له کبله ئے هغه ته نزدے نه کړے شو، نو هفوئ د کوتې چت په هغه ځائے کښے سُورے کړو چرتہ چه عیسیٰ وو آؤ په هغه سُوری کښے ئے هغه شل سړے په بانګئ کښے د هغه مخے ته وربستکه کړو. ۶ کله چه عیسیٰ د هفوئ دا عقیده ولیده نو هغه شل سړی ته ئے ووئیل، ”زما زویه! ستا ګناهونه معاف شول.“

۷ هلتہ په دغه موقعه یو خو د شرعے عالمان ناست ڦو، هفوئ د ځان سره ووئیل چه ۸ ”دا سړے داسے خبرے ولے کوی؟ دا خو گفر دے! د خُدائے نه بغیر هم لا خوک د چا ګناهونه بخشلے شی خه؟“

۹ سمدستی عیسیٰ پوهه شو چه دوئ په زړه کښے خیال کوی آؤ هفوئ ته ئے ووئیل چه ”تاسو داسے خیالونه په زړه کښے ولے راولئ؟ ۱۰ آیا دا خبره آسانه ده چه زه دے شل سړی ته ووایم چه ستا ګناهونه معاف شول، آؤ که دا ووایم چه پاڅه خپل کت و اخله آؤ روان شه؟ ۱۱ خو ستاسو د پوهه د پاره چه ابن آدم هم په مزکه باندے د ګناهونو د معاف کولو اختيار لري،“ هغه شل سړی ته مخ راواړولو آؤ ورتہ ئے ووئیل، ۱۲ ”زه تا ته وایم، پاڅه! خپل کت و اخله آؤ کور ته لار شه.“

۱۳ آؤ هغه پاڅيدو، سمدستی ئے خپل کت و اخستو آؤ د ټولو په مخکښے روان شو. دغه شان هغه ټول حیران پاتے شول آؤ د خُدائے ثنا ئے ووئیله. هفوئ ووئیل چه ”داسے کار خو مُونږ چرے هم نه وو لیدلے.“

د محسولچي بلنه

متى ٩ : ٢٧ - ١٣ ، لوقا ٥

❬ عيسى يو څل بیا د دریاب غارے ته لارو، ګن خلق ورته راغل او هغه هلته
ورته تعلیم ورکرو. ❭ هر کله چه هغه تلو نو هغه د حلفي زوئي ليوي د
محصول په څوکئ ناست ولیدو او ورته ئے ووئيل چه ”ما پسے رائه،“ ليوي
پاڅيدو او ورپسے روأن شو.

❮ کله چه عيسى د هغه په کور کښے پوبئ ته ناست وو نو پير ګناه ګاران او
محصولچيان او د هغه مُريدان ورسره خوراک ته ناست ڦو، نو پير خلق ورپسے
ڦو. ❯ ځنو فريسيانو او د شرعې عالمانو چه دا وليدل چه هغه د
محصولچيانو او ګناه ګارانو په دې پله کښے ناست دې، ورسره پوبئ خوري،
نو د هغه مُريدانو ته ئے ووئيل چه ”دئے خو د محسولچيانو او ګناه ګارانو سره
پوبئ خوري!“

❰ عيسى دا خبره واوريده او دويئ ته ئے ووئيل چه ”روغ ته د طبیب حاجت
نشته خو رنځور ته ئے شته. زه دې ته نه یم راغلے چه صادقان ويلم بلکه
ګناهگاران.“

د روژمه په باب کښے

متى ٩ : ٣٣ - ١٤ ، لوقا ٥

❻ یو څلے چه د يحيى مُريدانو او د فريسيانو روژه وه نو ځنی خلق ورته
راغل او وئي وئيل چه ”خه وجهه ده چه د يحيى مُريدان او د فريسيانو مُريدان
خو روژه نيسى، ولې ستا مُريدان ئے نه نيسى؟“

❽ عيسى هفوئ ته ووئيل، ”کله چه د واده زلمے د جنجيانو سره وي نو هفوئ

روژه نیولے شي خه؟ تر خو پورے چه دَ واده زلمے دَ دوئ سره وي نو دوئ به روژه نه نيسى. ۲۱ خو وخت به راشى چه دَ واده زلمے به دَ دوئ نه بيل کرے شي آؤ په هفه ورخ به دوئ روژه نيسى.

۲۲ هیخوک هم نوي پيوند په زړه چوغه کښے نه لګوي، آؤ که خوک داسے کوي نو پيوند به وشليپري اوئ نوي به دَ زاره نه لوئے سورے کوي. ۲۳ هیخوک هم نوي شراب په زړو مشکونو کښے نه اچوي. که خوک داسے کوي نو شراب به ئې مشکونه وشلوی، شراب اوئ مشکونه دواړه به ضائع شي. خو نوي شراب په نوو مشکونو کښے اچوي.“

د سبٽ په ورخ وبدی شُو کول

متى ۱۲ : ۱ - ۸، لُوقا ۶ : ۱ - ۵

۲۴ دَ يو سبٽ په ورخ چه عيسى دَ فصل په يو پتني تيريدو نو په تلو تلو کښے دَ هغه مُريدانو وبدی وشُو کول. ۲۵ فريسيانو هغه ته ووئيل چه ”وګوره! کوم کار چه دَ سبٽ په ورخ منع دئے، دوئ هغه ولئے کوي؟“

۲۶ هغه جواب ورکرو چه ”تاسو چرے دا لوستلى نه دى چه خه وخت داؤد آؤ دَ هغه ملګري ټبدي شوي ټو ۲۷ آؤ دَ خوراک هيڅ ورسره نه ټو نو خه ئې وکړل؟ هغه دَ ابياتار دَ مشر کاهن په زمانه کښے دَ خُدائئ کور ته ننوتوا آؤ دَ ندرانے پوبئي ئې وڅوله، سره دَ دئے چه بغیر دَ کاهنانو نه بل هيچا ته هغه خوراک حلال نه دئے آؤ لا دا چه خپلو ملګرو ته ئې هم ورکړه.“

۲۸ هغه ورته دا هم ووئيل چه ”سبٽ دَ بنى آدم دَ پاره جور شوئے دئے، نه چه بنى آدم دَ سبٽ دَ پاره. ۲۹ ټکه ابن آدم هم دَ سبٽ دَ ورځئے مالک دئے：“

د وچ لاسی سری روغول

متی ۱۲ : ۱۴ - ۹ ، لوقا ۶ : ۱۱ - ۶

۳

په بله موقعه چه عیسیٰ عبادت خانے ته ننوتونو په گنه کښے یو داسی سرے وو چه لاس ئے وچ شوئے وو. ۱ او هفوئ دا کتل چه عیسیٰ به د سبت په ورخ هفه جور کړی او که نه، ټکه چه هفوئ به د هغه خلاف إلزام لکولو ته تیار ناست ۲. ۲ هغه وچ لاسی سری ته ووئیل چه ”راشه، په مینځ کښے ودرېږه.“ ۳ بیا ئے هفوئ ته مخ ورواروو او وئے وئیل چه ”د سبت په ورخ بنه کول روا دی که بد کول، د چا بچ کول روا دی که وژل؟“

خو هفوئ چُپ پاتے شول. ۴ د دوئ د سختو زړونو په وجه ئے په ځُصه او افسوس ټولو ته وکتل او هغه سری ته ئے ووئیل چه ”خپل لاس وغزوه.“ هغه لاس وغزوو او جور شو. ۵ خو فریسیان د عبادت خانے نه بھر لارل، نو سمدستی د هیرودیانو سره په دی سازش آخته شول چه هفه به خنګه وژنو.

د دریاب په غاره گن خلق

۶ عیسیٰ د خپلو مُریدانو سره د دریاب غارے ته لارو. ۷ د ګلیل، یہودا، د بیت المُقدس، اِدُومیه او د شرق اُردن، د صور او صیدا د خوا او شا نه پیر خلق د هغه لیدو له ورغلل ټکه چه هفوئ دا آؤریدلی ټو هفه عجیبه کارونه کوي. ۸ نو هغه خپلو مُریدانو ته ووئیل چه ”ما د پاره یوه کشتی تیاره ساتئ چه د ګنې د تیل نه ځان بچ کرم.“ ۹ هغه دومره پیر رنځوان روغ کړي ټو چه هر قسم خلق ورمات شول چه ده له لاس وَرپری. ۱۰ او چه پیریانو به دئے ولیدلو نو راپرے به وتل او چغے به ئے کړے چه ”تَهْ دْ خُدَائِيْ زَوَيْيَهْ يَئِيْ.“

۱۱ خو هغه به ورته په ګلکه ووئیل چه ”ما مه بنکاره کوي.“

د عیسی دولس رَسُولان

متی ۱۰ : ۴ - ۶، لوقا ۶ : ۱۲

❬ بیا عیسی یو غر ته لارو اؤ هغه سپی ئے راویل کوم ئے چه خوبن کړی فو
اؤ هفوئ ورغلل. ❭ هغه دولس تنه رسُولان مُقرر کړل، خوک چه به د هغه سره
وی اؤ بھر به د وعظ د پاره لېدلے شی، ❮ اؤ چه د پیریانو د ایستلو اختيار به
هم لری.

❯ نو هغه دولس تنه مُقرر کړل چه هغه دا دی، په شمعون ئے پتروس نوم
کیبندولو، ❻ بیا د زیدی زامن یعقوب اؤ د هغه ورور یو حنا راغل چه په هفوئ
ئے بوانر ګس ینعے د تندر زامن نوم کیبندولو، ❾ بیا آندریاس، فیلیپوس اؤ
برتلمائ اؤ متی اؤ توما اؤ د حلفئ زوئے یعقوب اؤ تدى اؤ شمعون ننگیالے،
❿ اؤ یهوداہ اسکریوتی هغه سپئے چه په ده یئے مُخبری وکړله.

عیسی اؤ بعلزیول

متی ۱۲ : ۲۲ - ۳۲، لوقا ۱۱ : ۱۲، ۲۳ - ۱۴ : ۱۰

❻ عیسی یو کورته ننوتو اؤ یو څل بیا دومره خلق پرمے راتول شول چه دوئ
پوپئ قدرے هم نه شوه خورلے. ❺ هر کله چه د هغه خپلوانو دا واوریدل نو
هفوئ لارل چه هغه تر لاسه کړي ټکه چه خلقو به وئیل چه ”هغه په خود کښے
نه ده.“

❻ کوم د شرعے عالمان چه د بیتُ المُقدس نه راغلی فو، هفوئ به هم وئیل
چه د هغه سره بعلزیول دے اؤ دئے د پیریانو د شهزاده په مدد پیریان ویاسی.

❻ نو عیسی هفوئ راویل اؤ په مِثالُونو کښے ئے ورته ووئیل چه ”شیطان
خنگه شیطان ویستلے شی؟“ ❻ که په یوه بادشاهی کښے د ننه مُخالفت پیدا

شی نو هغه بادشاھی پاتے کیدے نه شی. ۲۵ که په یو کور کېښے نفاق راشی نو هغه کور ہم ھیخ کله پاتے کیدے نه شی. ۲۶ اؤ که چرے شیطان له ੱخان نه خلاف شی نو هغه ہم بے اتفاقہ شی اؤ پاتے کیدے نه شی اؤ دا د ھغه خاتمه ده.

۲۷ خو ھیخوک ہم د زورو رپه کور په زور ننوتے نه شی اؤ د ھغه سامان تالا کولے نه شی تر خو چه هغه زورو سپے ئے تولے نه وی، بیا د ھغه کور لُوتلے شی.

۲۸ زه تاسو ته دا ربستیا وايم چه یوه گناہ اؤ یو کفر ہم داسے نشته چه هغه بخبلے کیدے نه شی. ۲۹ خو ھر خوک چه په روح القدس باندے کفر وائی هغه به ھیخ کله ہم معافی ونہ مومی اؤ هغه به د تل عمری گناہ مجرم وی. ۳۰ ھغه دا ੱکه ووئیل چه ”دے ناپاک روح نیولے دے.“

د عیسیٰ مور اؤ ورۇنې

متى ۱۲ : ۴۶ - ۵۰، لوقا ۸ : ۱۹ - ۲۱

۳۱ بیا د عیسیٰ مور اؤ ورۇنې ورغلل اؤ بھر ولاپ ۇو اؤ خوک ئے ورواستولو چه هغه دراولی. ۳۲ گن خلق ترے چاپیره ناست ۇو اؤ هفوئ ورتە ووئے چه ”کوره، ستا مور اؤ ورۇنې بھر ولاپ دی اؤ ستا پونتنە کوي.“

۳۳ ھغه جواب ورکرو چه ”زما مور اؤ زما ورۇنې خوک دی؟“ ۳۴ اؤ هغه گیر چاپیر ناستو خلقو ته ئے وکتل اؤ وئىل چه ”زما مور اؤ ورۇنې دا دی! ۳۵ خوک چه د خُدائى په مرضى ئى هغه زما ورور خور اؤ مور ده.“

د کروندي مثال

متى ۱۳ : ۱ - ۹، لوقا ۸ : ۴ - ۸

۲

عیسى دَ دریاب په غاره تعلیم ورکول شروع کړو اُو دومره خلق ورته راغوندې شوی فو چه هغه په دریاب کښے کشتئ ته وختلو اُو هلتہ کښیناستو اُو ټول خلق دَ دریاب تر غارے راپنډ فو. اُو هغه هفوئ ته په مِثالونو کښے پیر تعلیم ورکړو. هغه چه تعلیم ورکاوو نو وئے وئیل،

۳

”واؤرئ! یو زمیندار کروندې ته لارو. اُو داسے وشول چه دَ کرلو په وخت ځنې تُخ په لاره پريوتو اُو مرغئ راګلے، هغه ئې وخورلو. څه تُخ په کانیزه مزکه پريوتو چرته چه لړه خاوره وه، هغه سمدستی راویوکیدو ځکه چه خاکره کمه وه. خو چه نمر راوختلو نو تنکے فصل وسوزیدلو اُو هر کله چه جرېئ ئې نه وې نو وچ شو. څه تُخ په جارو کښے پريوتو اُو چه جارې لويئ شوئ نو فصل ئې پت کړو اُو بار ئې ونه نیوو. اُو څه تُخ په بشه مزکه کښے پريوتو چرته چه هغه راویوکیدلو اُو لويئ شو اُو دانے ئې ونیولئ اُو بار ئې یو په ديرش یو په شپیتہ اُو یو په سل راڳرو.“

۹

هغه بیا ووئیل، ”که خوک د آئریدو غوبونه لری نو دا دِ واؤری.“

د مِثال مطلب

متى ۱۳ : ۱۰ - ۱۷ ، لُوقا ۸ : ۹ - ۱۰

هر کله چه عیسى یواخې شو نو دولسو مُریدانو اُو نور چه ورسره فو، هفوئ د مِثالونو په حقله تپوس وکړو. هغه جواب ورکړو چه ”تاسو ته د خُدائی د بادشاھی راز درکې شوئ دی خو هغه خوک چه بهر دی، هفوئ ته به هره خبره په مِثالونو کښے کېږي. لکه چه صحيفے وائی :

هفوئ به گوری اُو گوری به خو ټیه نه وینی،

هفوئ به آوری اُو آوری به خو پوهیږی به نه،

کنی هفوئ به خدائے ته رجُوع وکری

أو ويه بخبلے شى.“

د کرونى مثال تshireح کول

متى ۱۳ : ۱۸ - ۲۲ ، لوقا ۸ : ۱۱ - ۱۵

❶ بیا عیسی ووئیل، ”آیا تاسو په دے مثال پوهه نه شوئ؟ نو بیا به تاسو په نورو مِثالونو خنگه پوهه شئ؟ ❷ زمیندار کلام کرى. ❸ د لارے په غاړه هغه خلق دی چرته کلام کرلے کېږي، أؤ چه کلام واوری نو شیطان سمدستی راشی أؤ کرلے شوئ کلام د دوئ نه یوسی. ❹ دغسے هم هغه دی چه په کانیزه مزکه کرلی شوی دی، خنگه چه دوئ کلام واوری نو په خوشحالی ئے سمدستی قبول کرى. ❺ خو په هفوئ کښے جربے ونه نیسی، نو د زغم طاقت په کښے نه وی أؤ هر کله چه د کلام په وجہ په هفوئ تنگسیا يا خه تکلیف راشی نو سمدستی تیندک و خوری. ❻ نور هغه دی چه په جارو کښے تُخ و کرلے شو. هفوئ کلام واوری، ❾ خو دُنیاوی غم أؤ د دولت فربی شان أؤ قسم بد خواهشات په مینځ کښے راشی أؤ د کلام مرئ خپه کړي أؤ هغه شنډ پاتے شی. ❿ أؤ بیا هغه خلق دی چه تُخ ئے په بشه مزکه پریوتو، دوئ کلام واوری أؤ قبول ئے کړي أؤ یو په دیرش، یو په شپیټه أؤ یو په سل بار راټړي.“

د اوږدی د لاندے رندا

لوقا ۸ : ۱۶ - ۱۸

❶ عیسی هفوئ ته ووئیل، ”آیا تاسو پیوه د دے د پاره راټړئ چه د اوږدی يا د کټ لاندے ئے کېږدئ؟ نه، تاسو دا په پیوټ باندے کېږدئ. ❷ خو هیڅ خیز دومره پېټ نه دے چه د هغه بنسکاره کول مناسب نه وی أؤ هیڅ خیز داسے راز نه دے چه د هغه معلوم مقصود نه وی. ❸ که خوک د آټریدلو غورونه لري نو

وا دِ وری.“

㉓ عیسیٰ دا هم ووئیل، ”پام کوئی چه خُ آوری، په کُوم میچ چه تاسو ورکوئی په هغه میچ به ئے مُومی، بلکه خُ لبو زیات. ㉔ چکه چه خوک چه خُ لری هغه ته به نور هم ورکړے شی، خو دَ کُوم سپری سره چه خُ نه وی هغه نه به هغه لبو خُ هم واخستے شی چه ورسره وی.“

د تُخم دَ زرغونیدلو مِثال

㉕ عیسیٰ ووئیل، ”د خُدائی بادشاہی داسے ده چه یو سړے په مزکه تُخم کری. ㉖ هغه د شپے اودۂ شی اؤ سحر پاخي اؤ تُخم زرغون شی اؤ لوئے شی. دا خرنګه؟ هغه په دی نه پوهیږی. ㉗ مزکه له څان نه غله پخپله پیدا کوي، ورومبے تیغ، بیا وَدی اؤ بیا په وَدی کښے تیارے دانے. ㉘ خو هر کله چه فصل پوخ شی نو هغه ورپسے لور راواخلي چکه چه دَ فصل دَ ریبلو وخت راغلے وی.“

د شرشمود تُخم مِثال

متى ۱۳ : ۳۱ - ۳۲ - ۳۴ ، لُوقا ۱۳ : ۱۸ - ۱۹

㉙ عیسیٰ دا هم ووئیل، ”مُونږ به دَ خُدائی دَ بادشاہی په خُ څیز سره مُقابله وکړو؟ یا په کُوم مِثال به ئے بیان کړو؟ ㉚ دا لکه دَ شرشمود تُخم دی چه دَ کرلو په وخت په مزکه کښے دَ بل هر تُخم نه ورکوتې وی، ㉛ خو چه په یو وار را توکیږي اؤ د نورو ټولو بوټو نه لوئے شی اؤ دومره لوئے خانګې وکړي چه دَ هوا مرغی ئے په سوری کښے کښینی.“

㉜ هغه به کلام دغسے په پیرو مِثالونو ورته آوروو څومره چه هفوئ پوهیدل. ㉝ هغه دَ هفوئ سره دَ مِثالونو نه بغیر کلام ونډ کړو خو په کور کښے ئے

خپلو مُریدانو ته هر خه واضح کړل.

په دریاب کښے طوفان منع کول

متى ۸ : ۲۳ - ۲۷، لوقا ۸ : ۲۲ - ۲۵

③٥ په هغه ورخ مابسام هغه هفوئ ته ووئيل، ”راخئ چه دَ دریاب پورے غارے ته لار شو.“ ③٦ هفوئ ګنه پاتے کړه اؤ هغه ئے دَ ځان سره په کشتئ کښے بوتلو په کومه کشتئ کښے چه هغه ناست فو اؤ نورے کشتئ هم ورسره وئے. ③٧ زوروره سیلے راغله، چپو کشتئ داسے ووهله چه اویه ورته راوخته. ③٨ هغه وروستو په بالښت اوده وو. هفوئ هغه راپاخوو اؤ ورته ئے ووئيل، ”مالکه! مونږ دُويېرو! تا سره خه غمِ نشته؟“ ③٩ هغه بیدار شو، باد ئے ورتیو اؤ دریاب ته ئے ووئيل چه ”غلے قلار شه!“ باد ودریدو اؤ قلاره قلاری شوه. ④٠ هغه هفوئ ته ووئيل چه ”تاسو دومره ویریدونکي ولیے یئ، تاسو لا اوس هم عقیده نه لرئ؟“

④١ هفوئ ویرے اخستی فو اؤ یو بل ته ئے ووئيل، چه ”دا لا خوک دے چه باد اؤ دریاب ئے هم حُکم منی.“

دَ پیریانو نیولے جوړول

متى ۸ : ۲۸ - ۳۴، لوقا ۸ : ۲۶ - ۲۹

④٢ اؤ هفوئ دَ دریاب بلے غارے ته راغل، دَ ګراسینیانو وطن ته. چه عیسى دَ کشتئ نه راکُوز شو نو یو سړے چه پیریانو نیولے وو اؤ په قبرُونو کښے اوسيدو، راوتتو اؤ هغه له راغه. ④٣ اؤ هغه هیچا هم قابو کولے نه شو، عن تر دے چه په زنڅیرونو کښے هم نه شو تړلے کیدے. ④٤ ټکه چه هغه ته ئے خو خو واره زنڅیرونه اؤ څولنے اچولے وئے خو هغه زنڅیرونه شلولی فو

أَوْ څولنے ئے ماتے کړے وے أَوْ دومره طاقتور هیڅوک نه وو چه هغه ئے
قاپو کړے وئے. ⑤ أَوْ ورخ أَوْ شپه به هغه په قبرُونو أَوْ دَ غُرُونو په خوا کښے
چفے ويستے أَوْ ځان به ئے په ګټو ژوبلولو.

⑥ هر کله چه هغه دَ ورأيہ عیسیٰ ولیدلو نو هغه وردؤ کړل أَوْ سجده ئے ورته
وکړه، ⑦ أَوْ په چفوئے ووئيل، ”أئے عیسیٰ! دَ لوئے خُدائے زويه! تَه زما نه
څه ګواړے؟ دَ خُدائے په رُوئے ما مه غذابوه.“ ⑧ دا ځکه چه عیسیٰ بیا دَه ته
دا ووئيل، ”أئے ناپاکه رُوحه! دَ دَه سری نه لرمے شه.“

⑨ عیسیٰ دَ هغه نه تپوس وکړو چه ”ستا څه نُوم دَه؟“

هغه ووئيل چه ”زما نُوم لبىکر دَه، مُونږ پیر کسان یو.“ ⑩ أَوْ هغه ورته پيره
زاری وکړه چه عیسیٰ به مُونږ دَ مُلک نه نه شري.

⑪ نو هلته دَ غرۂ په خوا کښے دَ خنzierانو یو لوئے کنډک خريدو. ⑫ أَوْ
پيريانو هغه ته دا سوال وکړو چه ”مُونږ خنzierانو ته وليړه أَوْ ورننه وتو ته مو
پريډه.“ ⑬ هغه اجازت ورکړو أَوْ پيريان راوتل أَوْ په خنzierانو کښے ورننوتل
أَوْ خوا أَوْ شا دَ دوه زره خنzierانو دغه کنډک له کمر نه بىكته په درياب کښے
ورغُوپه شو أَوْ پوب شو.

⑭ دَ کنډک شپونکي په تېښته لارل أَوْ دا خبر ئے بشارئه أَوْ خوا أَوْ شا کلو ته
ورسزو أَوْ خلق دَ دَه واقعه تماشے له راوتل. ⑮ هغوي عیسیٰ له راغلل أَوْ
هغه ليونے چه دَ پيريانو لبىکر نيولىے ووئے وليدو چه هلته ناست وو أَوْ سم دم
وو أَوْ هغوي ټول ويرے واختسل. ⑯ تماشه کۈونکو خلقو ته ووئيل چه څرنګ
دغه سړے روغ شو أَوْ دَ خنzierانو سره څه وشول. ⑰ بیا هغوي عیسیٰ ته
ووئيل چه ”دَ دَه علاقے نه لار شه.“

۱۸ خَةَ وَخْتَ چَهَ عِيسَىٰ كِشْتَئَ تَهَ وَرَخْتُو نَوْ كُومَ سَرَےَ چَهَ پِيرَيَا نَوْ نَيُولَےَ وَوَ،
هَفَّهَ هَمَ وَرَسَرَهَ دَ مَلْكُرْتِيَا دَ پَارَهَ سَوَالَ وَكَبَوَ.

۱۹ عِيسَىٰ دَ دَيَّ اِجَازَتَ وَرَنَهَ كَبَوَ أَوَ وَرَتَهَ ئَيَّ وَوَئِيلَ چَهَ ”كُورَتَهَ لَارَ شَهَ أَوَ
خَپَلَوَ خَلَقَوَ تَهَ وَوَايَهَ چَهَ مَالِكَ پَهَ خَپَلَ رَحَمَ سَتاَ دَ پَارَهَ خَةَ وَكَبَلَ.“

۲۰ هَفَهَ سَرَےَ لَارَوَ أَوَ دِ كِبُولَسَ پَهَ عَلَاقَهَ كَبَسَےَ مَعَ دَغَهَ خَبَرَ خَورَ كَبَوَ أَوَ هَفَهَ
تَوَلَ حَالَ ئَيَّ وَوَئِيلَوَ، خَةَ چَهَ عِيسَىٰ دَ هَفَهَ دَ پَارَهَ كَبَرَىَ فُوَوَ أَوَ تَوَلَ خَلَقَ حَقَّ
حِيرَانَ شَوَلَ.

دَ يَائِيرَ لُورَ أَوَ هَفَهَ بَسَخَهَ چَهَ دَ عِيسَىٰ جُوغَىَ لَهَ ئَيَّ لَاسَ وَرَوَرَوَ
متَىَ ۹ : ۱۸ - ۲۶، لُوقَا ۸ : ۴۰ - ۵۶

۲۱ كَلَهَ چَهَ عِيسَىٰ دَ دَرِيَابَ بَلَےَ غَارَےَ تَهَ پَهَ كَشْتَئَ وَرِيَبُورَےَ وَتَوَ نَوَ يَوَهَ لَويَهَ
كَنَهَ تَرَےَ بَياَ رَاجَاَپِيرَهَ شَوَهَ. أَوَ هَفَهَ لَادَ دَرِيَابَ پَهَ غَارَهَ وَوَ ۲۲ چَهَ دَ عَبَادَتَ
خَانَےَ يَوَ مَشَرَ چَهَ يَائِيرَ نُومَ ئَيَّ وَوَرَلَهَ رَاغَےَ أَوَ خَةَ وَخْتَ چَهَ ئَيَّ هَفَهَ وَلِيدَوَ
نَوَ سَجَدَهَ ئَيَّ وَرَتَهَ وَكَبَهَ أَوَ سَوَالَ ئَيَّ وَكَبَوَ. ۲۳ أَوَ وَئَيَّ وَئِيلَ، ”زَماَ وَرَهَ لُورَ پَهَ
مَرَگَىَ حَالَ دَهَ. زَهَ دَرَتَهَ دَ سَوَالَ كَوَمَ چَهَ تَهَ رَاشَهَ، هَفَعَىَ تَهَ لَاسَ وَرَوَرَهَ، روَغَهَ
ئَيَّ كَبَهَ أَوَ ژَونَدَ ئَيَّ بَجَ كَبَهَ.“ ۲۴ عِيسَىٰ دَ هَفَهَ سَرَهَ لَارَوَ. پِيرَ خَلَقَ وَرَسَرَهَ
مَلْكُرَىَ فُوَوَ، كَنَهَ لَاهَ دَوَمَرَهَ زَيَاتَهَ وَهَ چَهَ پَهَ هَفَهَ بَهَ تَيَّلَ رَاتَلوَ.

۲۵ پَهَ هَفَعَىَ كَبَسَےَ يَوَهَ بَسَخَهَ هَمَ وَهَ چَهَ دَ دَولَسَوَ كَالَوَ رَاسَےَ ئَيَّ وَينَهَ بَهِيدَلَهَ.

۲۶ أَوَ سَرَهَ دَ پِيرَوَ طَبِيبَانَوَ دَ دَارَوَ دَرَمَلَوَ چَهَ هَفَعَىَ پَرَےَ خَپَلَ هَرَ خَةَ سَرَهَ
خَلاَصَ كَبَرَىَ فُوَوَ خَوَ هَيَّخَ فَرَقَ ئَيَّ نَهَ وَوَ كَبَرَىَ أَوَ مَرَضَ ئَيَّ روَ روَ لَاسَيَوَا كَيَدَوَ.

۲۷ هَفَعَىَ دَ عِيسَىٰ پَهَ حَقلَهَ دَ خَلَقَوَ خَبَرَےَ آوَرِيدَلَےَ وَےَ، نَوَ هَفَهَ دَ شَادَ طَرَفَهَ
پَهَ كَنَهَ كَبَسَےَ رَاغَلهَ أَوَ دَ هَفَهَ جُوغَىَ لَهَ ئَيَّ لَاسَ وَرَوَرَوَ. ۲۸ ڪَهَ چَهَ هَفَعَىَ پَهَ
زَرَهَ كَبَسَےَ دَ وَئِيلَ، ”كَهَ زَهَ ئَيَّ اِيلَهَ جُوغَىَ تَهَ هَمَ لَاسَ وَرَوَرَمَ نَوَ زَهَ بَهَ روَغَهَ

شم۔“

۲۹ هم په هغه ساعت دَ بشُخے وينه بندہ شوه اؤ په ځان پوهه شوه چه دَ عذاب
نه خلاصه شوه۔ ۳۰ په هغه ساعت عيسى هم په ځان پوهه شو چه دَ هغه نه يو
طاقت را وو تو. ګنې ته ئے مخ راواړو و او تپوس ئے وکړو چه ”زما جامو ته چا
لاس وروپو؟“ ۳۱ دَ هغه مُریدانو هغه ته ووئيل، ”ته دا ګنې په خپله وينې چه
ستا طرف ته تیل وهی، اؤ بیا هم دا تپوس کوئے چه دا ما له چا لاس را وپو؟“

۳۲ هغه ګير چاپيره وکتل چه وګوری چه دا څوک وو. ۳۳ اؤ هغه بشُخه چه په
ځان پوهه شوه چه په هغه څه شوي دی، دَ ویرے نه رپیده راغله، هغه ته ئے
سجده وکړه، ټول حال ئے ورته ووئيلو. ۳۴ هغه ورته ووئيل، ”زما لورې! ته
څپلے عقیدے جوړه کړے. ځه، سلامته اوسيه اؤ دَ دے عذابه خلاصه یئے.“

۳۵ عيسى لا دا خبرے کولے چه دَ عبادت خانے دَ مشر دَ کوره هغه له خبر
راغه چه ستا لور مړه شوله، اوسي استاذ له تکلیف څله ورکوئے؟

۳۶ خو عيسى چه دا خبره واوریده نو دَ عبادت خانے مشر ته ئے ووئيل،
”ویرېرې مه، خو یقین کوه.“ ۳۷ دَ دے نه پس هغه بغير دَ پطروس، یعقوب اؤ دَ
یعقوب ورور یو حنا نه بل څوک ځان سره بو نه تلل. ۳۸ هفوئ دَ عبادت خانے
دَ مشر کور ته ورغل. هلته هغه پير لوئے ماتم ولیدلو چه په چفو چفوئے ژړل
اؤ ځانونه یئے وهل. ۳۹ خو عيسى دَ ننه ورغه اؤ هفوئ ئے ته ووئيل، ”دا څه
ژرا ګانے اؤ ویر ګډے؟ جينې خو مړه نه ده، هغه خو اوده ده.“

۴۰ هفوئ ورپورے خندا وکړه. خو چه ټول خلق ئے بهر کړل نو هغه دَ جينې
پلار مور اؤ خپل ملګری دَ ځان سره کړل اؤ هغه ځائے ته ورغل چرته چه جينې
پرته وه. ۴۱ بیا ئے دَ لاسه ونيوه اؤ هغه ته ئے ووئيل، ”تليتا قومی،“ چه
مطلوب ئے دا دے، پاڅه زما بچئ!

جینئ سمدستی پا خیده اؤ رواني شوه. هغه دَ دولسو کالو وه. په دے خبره هفوئ ټول اريان دريان شول. هغه هفوئ ته په کلکه ووئيل چه ”گورئ په دے خوک خبر نه شی،“ اؤ هفوئ ته ئے ووئيل چه ”هغه ته خه ورکړئ چه وخوري.“

د عيسى په ناصرت کښے نه قبلیدل

متى ۱۲ : ۴ - ۵۸، لوقا ۳۰ - ۳۱

ع ۱ عيسى د هغه ځایه روان شو اؤ خپل کلی ته د خپلو مُريدانو سره لارو. هر کله چه د سبت ورخ راغله نو هغه په عبادت خانه کښے تعلیم شروع کړو اؤ پېرو خلقو چه د هغه تعلیم واوریدلو نو حیران شول اؤ وئے وئيل چه ”هغه دا خبرے د کومه زده کړئ؟ اؤ دا پوهه ده ته خنګه ورکړئ شوه؟ اؤ دئے دا مُعجزه خنګه بنسئ؟ دا هغه ترکان نه دے، د مریمے زوئے، د یعقوب، د یوسف، د یهوداه اؤ د شمعون ورور نه دے؟ اؤ یا د ده خویندي دلته مُونږ سره نه دی؟“ دغه شان هفوئ د هغه په حقله تيندک و خورو. ۲ عيسى هفوئ ته ووئيل چه ”نبی به هميشه هر چرته عزت مومي خو په خپل کلی اولس اؤ خپلو خپلوانو کښے نه.“

۳ هغه هلتہ هیڅ مُعجزه بشکاره نه کړئ بې دے چه خپل لاسونه ئے په یو خو رنځورانو راکښل اؤ هفوئ ئے روغ کړل. ۴ اؤ هغه د هفوئ په بې اعتقادی حیران شو.

د دولسو مُريدانو ليپل

متى ۱۰ : ۹ - ۱۵، لوقا ۶ - ۱

په ګير چاپير کلو کښے عيسى ګرزيدو اؤ تعلیم ئے ورکړو. ۵ هغه دولس

مُریدان را ولل او دوه دوه تنه ئے په مُهم آستول شروع کړل او په پیریانو ئے ورله اختيار ورکړو. ⑧ او ورته ئے ووئیل چه ”د سفر د پاره د یوئے امسا نه بغیر د ځان سره بل هیڅ خیز وانه خلی، نه پوپئ، نه کڅوره او نه په همیانی کښے پیسے ټکے. ⑨ خپلیء خو په پېښو کړئ خو دویم قميص مه آخلي：“ ⑩ او ورته ئے ووئیل چه ”کله تاسو یو کور ته ننزوئ نو تر هغې هلتہ پاتې شې تر خو د هغه ځایه رُخت شوی نه یې. ⑪ او چه په کوم ځائے کښے خلق تاسو قبول نه کړي او غوب درته نه بودی نو د خپلو پېښو نه دُورې وختندي چه د هفو د پاره شاهدی شی：“.

⑫ نو هفوئ بھر لارل او کلام ئے آورولو چه تویه ګار شې. ⑬ هفوئ پیر پیریان وویستل او پیر رنھوران ئے په تیلو غوب کړل او جور ئے کړل.

د یحيی بېتسمه ورکُونکی مرگ

متى ۱۴ : ۱ - ۱۲ ، لوقا ۹ : ۷ - ۹

⑭ نو هیرودیس بادشاہ د عیسی په باب کښے واوریدل ځکه چه د عیسی نوم مشهور شوئے وو او ځنی خلقو دا وئیل چه ”بېتسمه ورکُونکے یحيی بیا راژوندے کړئ شوئے دے ځکه خو ورسره داسے مُعجزے دی.“ ⑮ نورو وئیل چه ”دا إلیاس دے“ او ځنو دا وئیل چه ”دا د زرو نیانو په شان یو نبی دے.“

⑯ خو چه هیرودیس دا واوریدل نو وئے وئیل چه ”دا هغه یحيی دے چه ما ئے سر پریکړے وو او بیا راژوندے شوئے دے.“ ⑰ ځکه چه هم دے هیرودیس یحيی د خپل ورور فیلیپوس د بسکے هیرودیاس په وجه قید کړئ وو کومه چه هغه واده کړئ وه. ⑱ یحيی هیرودیس ته وئیلی ټو چه ”دا ستا د پاره ناروا ده چه د خپل ورور بسکه په نکاح واخلى.“ ⑲ ځکه خو هیرودیاس ورسره کینه لرله او غونبتل ئے چه هغه قتل کړي خو کولئے ئے نه شو. ⑳ ځکه چه

هیرودیس د یحیی نه په دے ویریدو چه هغه ته معلومه وہ چه ئئے پاک آؤ بنئه سړے دے، ځکه ئئے د هغه ساتنه وکړله. هیرودیس دا غوبنټل چه د هغه خبرې واټری خو د هغه خبرو هغه پیر شکمن کړے وو.

㉑ هیرودیاس دا موقعه هغه وخت بیا موندہ کله چه هیرودیس په خپله سالګره خپلو امیرانو، فوئی افسرانو آؤ د ګلیل غټانو ته پوپئ کړی وه. ㉒ د هغه لور د ننه راغله آؤ ګډه شوه آؤ هیرودیس آؤ د هغه میلمانه ئئے دومره خوشحاله کړل چه بادشاه جینې ته ووئیل، ”وغواړه څه چه غواړے آؤ زه به ئئے درکرم“ آؤ هغه هغه ته قسم و خورو، ”هر څه چه غواړے زه به ئئے درکرم ترڅلے نیمه بادشاهی پورے.“

㉓ هغه بھر ووته آؤ خپلے مور ته ئئے ووئیل چه ”زه ترے څه وغواړم؟“

خو هغه جواب ورکړو، ”د بېتسمه ورکوونکی یحیی سر.“

㉔ جینې سمدستی بادشاه له ورغله آؤ سوال ئئے وکړو، ”زه غواړم چه ته ما ته دلتہ په دے ساعت د بېتسمه ورکوونکی یحیی سر په رکابی کښے راکړے.“

㉕ بادشاه پیر زهیر شو خو د خپلو سوګندونو آؤ د میلمنو له مخه ئئے دا نه غوبنټل چه د هغه سره بې لوطی وکړی. ㉖ نو بادشاه پهريدار سپاهی ته حکم ورکړو چه ”لاړ شه، د یحیی سر رأوړه.“ ㉗ سپاهی لاړو په قید خانه کښے ئئے د هغه سر پریکړو آؤ په یو تالئ کښے ئئے رأوړو آؤ جینې ته ئئے پیش کړو آؤ هغه خپلے مور له ورکړو. ㉘ د یحیی مُریدان چه د دے نه خبر شول نو راغلل د هغه لاش ئئے واخستو آؤ په قبر کښے ئئے بسخ کړو.

پنځو زرو له خوراک ورکول

﴿٣﴾ رسولان بیا عیسیٰ ته راتول شول اُو هر خَه چه ئے کری اُو بنودلی ڦو هفه ئے ترے خبر کرو. ﴿٣١﴾ هغه هفوئ ته ووئیل چه ”تاسو ماپسے رائی چه چرته خوشی ځائے ته لار شُو چه تاسو لب آرام وکرئ.“ ځکه چه دومره خلق تلل راتلل چه هفوئ پوپئ خورلو ته هم نه وزگاریدل. ﴿٣٢﴾ بیا هفوئ جُدا په کشتئ کنسے کښیناستل اُو یو خوشی ځائے ته لارل.

﴿٣٣﴾ خو پیرو خلقو هفوئ په تلو کنسے ولیدل اُو وئے پیژنجل اُو دَ وچے په لاره دَ ټولو بساريو نه هفه ځائے ته وروچلیدل اُو هفوئ نه وړاندې ورسیدل. ﴿٣٤﴾ هفه چه غارې ته ورسیدلو نو پیره ګنه ئے ولیده اُو زړه ئے پرمے وسوزیدلو ځکه چه هفوئ دَ داسے ګډو په مِثال ڦو چه شپُون ئے نه وی اُو هغه هفوئ ته پیر تعلیم ورکرو. ﴿٣٥﴾ هر کله چه ورخ په تیریدو شوه دَ هغه مُریدان هغه له ورغلل اُو وئے وئیل چه ”دا یو خوشے ځائے دے اُو ناوخته کیږي. ﴿٣٦﴾ دا خلق ګیر چاپيره کلو باندو ته رُخت کرہ چه ځان له خَه دَ خوراک خیزُونه په بیعه واخلي.“

﴿٣٧﴾ هغه ورتہ ووئیل چه ”تاسو ورله په خپله خَه ورکرئ چه وئے خوری.“ هفوئ جواب ورکرو، ”آیا مُونږ لار شُو اُو دَ دوئ سوو روپو پوپئ دَ دوئ دَ پاره واخُلو؟“

﴿٣٨﴾ هغه ووئیل چه ”تاسو سره خومره پوپئ دی؟ لار شئ اُو وئے گورئ.“

هفوئ لارل، وئے کتلے اُو هغه ته ئے ووئیل چه ”پنځه پوپئ دی اُو دوه کبان هم.“

﴿٣٩﴾ هغه هفوئ ته حُکم ورکرو چه ”په شين کبل دا خلق په پلو پلو کنسے کښینوئ.“ ﴿٤٠﴾ اُو هفوئ په قطارُونو کنسے کښیناستل اُو په هره ډله کنسے سل

سل پنخوس پنخوس تنه. ③١ نو بیا هفه پنځه پوبئ اؤ دوه کبان و اخستل، آسمان ته ئے وکتل، شکر ئے ووستو اؤ پوبئ ئے ماتے کړے. بیا ئے مُریدانو ته ورکړے چه تقسیم ئے کړی. هفه هفه دوه کبان هم په هفوئ وویشل. ③٢ هفو ټولو په مره ګیډه خوراک وکړو. ③٣ اؤ دولس پکے شکر ئے دُکرو راغونه کړے اؤ د کبانو نه هم خه پاتے شوی ڦو. ③٤ چا چه دا پوبئ خورلے وه هفه پنځه زره سپی ڦو.

په اویو باندے گرزیدل

متى ۱۴ : ۲۲ - ۳۳ ، یوحنا ۶ : ۱۵ - ۲۱

④٥ خو سمدستی عیسیٰ خپل مُریدان مجبور کړل چه هفوئ کِشتی ته وخیزی اؤ د هفه نه مخکښے بیتِ صیدا ته پورے وزی اؤ په خپله ئے خلق رُخصت کړل. ④٦ چه هفوئ ئے رُخصت کړل نو په خپله غر ته وختو چه دُعا وکړي. ناوخته شوے وو اؤ کِشتی په اویو کښے لرے وته وه اؤ هفه په وچه یکی یواخے ڦو. ④٧ عیسیٰ ولیدل چه هفوئ په چپو و هللو عذابیرو څکه چه باد مُخالف وو اؤ عیسیٰ قربیا د شپے خلورم پهرا دا اویو د پاسه د هفوئ په لور روان شو. هفه په هفوئ تیریدو ④٨ چه د هفوئ پرمے نظر شو چه دا اویو د پاسه روان دے، نو وئے ګنل چه دا ګنی پیرے دے نو چفرے ئے کړے. ④٩ څکه چه هفوئ ټولو دئے ولیدلو اؤ ویرے و اخستل.

خو سمدستی ئے ورته ووئیل چه ”زپونه کلک کړئ! دا زه یم، ویره مه کوئ.“ ⑤٠ بیا هفه د هفوئ سره کِشتی ته وختلو اؤ باد بند شو. په دے هفوئ بیخی حیران شول، ⑤١ څکه چه هفوئ لا د پوبئ په هفه واقعه پوهه نه ڦو، د هفوئ زپونه سخت شوی ڦو.

د ګینسرت په علاقه کښے رنځوران روغول

چه هفوئ پورے غارے ته ورسيدل نو گينسرت ته راغلل اؤ هلتہ ئے کشتئ
په گودر وترله. هر کله چه هفوئ په غاره کوز شول نو خاقو سمدستی عيسی
ويېژندو. اؤ خلق په گيرچاپيره وطن کبسے په شلگونو وزغليدل اؤ د هرے
خوا نه ئے مريضان په بانگو کبسے ورتہ راړل. اؤ هر چرتہ چه به هغه تلو،
کلو ته، بشارونو ته، يا باندو ته، هفوئ به په بازارونو اؤ چو کونو کبسے ورتہ
مريضان کېښنول اؤ مِنت به ئے ورتہ کولو چه تش د هغه چوغۍ له لاس
وروروی، اؤ چا چه هغه له لاس ورورو نو هفوئ ټول روغ شول.

د مشرانو روایات

متی ۱۵ : ۹ - ۱

فریسیان اؤ ځنے د شرعے عالمان د بیت المُقدس نه عیسی له راغلل
اؤ جرګه ئے وکرله. نو هفوئ ولیدل چه د هغه مُریدان په سخا ناوینځلو
لاسونو پوبئ خوری.

ځکه چه فریسیان اؤ ټول یهودیان د خپلو روایاتو په مُطابق هیڅ کله هم په
ناوینځلو لاسونو پوبئ نه خوری، تر خو چه ئے تر ځنګلو پورے لاسونه وینځلی
نه وی. کله چه هفوئ بازار نه راشی اؤ لامبلي ئے نه وی هیڅ نه خوری، اؤ
ډېرے نورے خبرے داسے دی چه هفوئ د روایاتو پابندی کوي، لکه د رکابو اؤ
د تابې د لوښو وینځل.

ځکه دوئ فریسیانو اؤ د شرعے عالمانو د هغه نه تپوس وکرو چه ”ستا
مُریدان د مشرانو د روایاتو پابندی ولے نه کوي چه په ناوینځلو لاسونو پوبئ
خوری؟“

٦ هغه جواب ورکرو چه ”ستاسو په شان د مُناافقانو په حقله يشعياه نبی په رښتیا دا پیشن گوئی کړے وه:

”دا خلق تش په خُلَّه زما عزت کوي
خو زړونه ئې رانه پیر لري دی.

٧ خو دوئ بے فائدي زما عبادت کوي

حکه چه دوئ د انساني حکمونو تعليم ورکوي.“

٨ تاسو د خُدائے حُکم خو شاته غورزوئ او د بنی آدمو د روایاتو پابندی کوي.“

٩ عيسی هفوئ ته دا هم ووئيل چه ”تاسو به د خُدائے حُکم خرنګ شا ته وغورزوئ، تشن د دې د پاره چه د روایاتو پابندی وکړئ. ١٠ حکه چه موسى ووئيل، ”د خپل پلار او مور عزت کوي“ او ”کوم سړے چه خپل پلار او مور ته بد رد وائي هغه د ضرور قتل کړے شي.“ ١١ خو تاسو دا وايئ چه که چرے یو سړے خپل مور یا پلار ته دا ووائی چه زما هر هغه خیز چه ستا پکاريدي شی ما ټریان کړو، مطلب دا چه ما د خُدائے په نامه ورکرو، ١٢ نو هغه د مور او پلار د حق نه بیخی بې غمه شو. ١٣ نو دغه شان تاسو د خپلو روایاتو په وجہ د خُدائے حکمونه منسُوخ کوي او دغه شان نور هم پیر کارونه تاسو په دې شان کوي.“

هغه خیزونه چه بنی آدم پليتوی

متى ١٥ : ٢٠ - ١٠

١٤ په بله موقع هغه خلق راویل او ورته ئې ووئيل، ”تاسو ټول زما خبره

واؤرئ او خان پرم پوهه کړئ. ⑯ داسے هیڅ خیز نشته چه انسان ئې نیر کړئ او هغه پرم پلیت شی خو هر هغه خیز چه د انسان نه وزی هغه انسان پلیتوی. ⑰ که تاسو د آؤریدو قابل غوبونه لرئ نو واؤرئ.“

⑮ هر کله چه عیسی د دے خلقو نه بیل شو او کورته لاپو نو د هغه مُریدانو د مِثالُونو په حقله د هغه نه تیوس وکړو. ⑯ هغه هفوئ ته ووئیل، ”تاسو هم د نورو غوندے ناپوهه یئ؟ تاسو دا نه وینې چه د بهرنه چه هر خه په انسان کښے ننزوی په دے هغه نه پلیتیری. ⑰ ځکه چه دا د هغه په زره کښے نه ننزوی بلکه د هغه خیتې ته ځی او د حاجت په لارے بهروزی.“ ځکه هغه ټولو خوراکونو ته پاک ووئیل.

⑱ هغه وراندے ووئیل، ”خه چه د انسان نه روازی هم هغه سرم پلیتوی. ⑲ ځکه چه د انسان د زره نه بد خیالونه راوزی، حرام کارئ، ⑳ غلاګانے، خُونُونه، زناکاری، حرص، بدئ، تگئ، بې شرمی، بد نظر، کُفر، مغرورتیا او بې وقوفی. ㉑ دا ټول بد کارونه د ننه نه راُزی او دا سرم پلیتوی.“

د صور فینکی د علاقے د بنځۍ عقیده

متى ۱۵ : ۲۱ - ۲۸

㉒ بیا عیسی د هغه ځایه رُخصت شو او د صور سرحد ته راغه. هلتہ هغه یو کور ته ورغه، هغه دا غوبنتل چه څوک ترې خبر نه شی، خو دا کله کیدئے شو؟ ㉓ سمدستی یوه بنځه چه وړه لور ئې پېريانو نیولې وه ترې خبره شوه. هغه د ننه راغله او د ده په پښو پريوته. ㉔ هغه د یونانی نسل او د شام د فینکی نه وه. هغه هغه ته عرض وکړو چه ”زما د لور نه پېرى لرې کړه.“ ㉕ هغه هغه بنځۍ ته ووئیل چه ”اول بچې په خیتې مړول پکار دی، دا مناسب نه دی چه د بچو نه د پوپئ وتروبلے شی او سپو ته د وغورزو له شی：“

٢٨ هغے ورتہ ووئیل، ”مالکه! خو سپی هم د بچو د میز د لاندے تکرے خوری.“

٢٩ هغۂ هغۂ ورتہ ووئیل، ”تا چه دا ووئیل نو خاطر جمع کور ته لاره شه، پیریان ستا د لُور نه وتلى دی.“

٣٠ اؤ هر کله چه هغۂ کور ته راغله نو لُور ئے په کېت کښے پرتہ ولیده اؤ پیریان ترے تلى ڦو.

د کون اؤ د چارا سری روغول

٣١ د صور د علاقے نه په واپسی عیسى د صیدا په لارے د دکپولس په حدُونو تیر شو اؤ د گلیل د دریاب علاقے ته ورسیدلو. ٣٢ نو خلقو هغۂ له یو کون سړے راوستو چه هم چارا وو اؤ سوال ئے ورتہ وکړو چه په هغۂ خپل لاس کیږدی. ٣٣ هغۂ هغۂ سړے د خلقو نه یو خوا ته بوتلو، خپلے گوتے ئے د هغۂ په غورونو کښے کینسو، لارے ئے ورتو کړے اؤ ژیه ئے ورله مسحه کړه. ٣٤ بیا ئے آسمان ته وکتل اؤ آسویلے ئے وکړو اؤ هغۂ ته ئے ووئیل، ”افتح،“ یعنے پرانستے شه.

٣٥ د دے سره د هغۂ غورونه خلاص شول اؤ سمدستی ئے ژیه ګویا شوه. عیسى هفوئ منع کړل، وئیل ئے چه چا ته حال مه وايئ. خو هر څومره چه هغۂ منع کول، دومره به هفوئ خبره خوروله. ٣٦ د هفوئ د تعجب خه حد نه وو. هفوئ ووئیل چه ”د خو هر خه سم کړی دی، خه چه هغۂ کوي پیر ئے بنه کوي، تر دے چه هغۂ کون له غورونه اؤ چارا ګانو ته ژیسے ورکوی.“

څلور زرو سرو له خوراک ورکول

متی ۱۵ : ۳۲ - ۳۹

په هغه ورخو کښے په یوه بله موقعه چه پیر خلق راجمع ټو او ورسره دَ
خورلو څه نه ټو، عیسیٰ خپل مُریدان راویلل او ورته ئے ووئیل، ۱ په دے
خلقو زما زړه سوزی، دَ دریو ورخو راسے زما سره دی او خه ئے خورلی نه
دی. ۲ که چرے کورونو ته ئے ټبدي واستوم نو دوئ به په لاره بے هوشه شی
څکه چه څنے په کښے دَ لرے نه راغلی دی.

۳ مُریدانو جواب ورکړو چه ”په دے خوشی بیابان کښے به څوک دومره
خلقو له پوپئ ورکړے شی؟“

۴ هغه تپوس وکړو چه ”تاسو سره خو پوپئ دی؟“ او هفوئ جواب ورکړو،
”اووه.“

۵ نو هغه خلقو ته حکم ورکړو چه ”په مزکه کښینې.“ بیا هغه هغه اووه پوپئ
واخسته، دَ خدائے شکر ئے وویستو او هغه پوپئ ئے ماتے کړے او مُریدانو
ته ئے دَ ویشلو دَ پاره ورکړے او هفوئ خلقو ته ورکړے. ۶ دَ هفوئ سره یو
څو واړه کبان هم ټو چه په هفوئ هم شکر وویستو او حکم ئے وکړو چه ”دا
هم پرے تقسیم کړئ.“ ۷ هفو تپولو خوراک په مړه خیته و خورلو او دَ پاتے
شوی تکړو نه اووه توکرئ پکے شوئے. ۸ خلق خوا او شا څلور زره ټو. بیا
ئے هفوئ رُختت کړل، ۹ او سمدستی دَ خپل مُریدانو سره کشتی ته وختلو
او دَ لمتیانو علاقے ته لارو.

نخبه غوبنتل

متی ۱۶ : ۱ - ۴

نو بیا فریسیان بھر راووتل اوئَ دَ عیسى سره ئے مُناظره شروع کړه. دَ آزمیبنت په طور ئے دَ هغه نه خَه آسمانی نخبه وغوبنټه. دَ هغه دَ ځان سره یو سور آسویلے وکړو اوئَ وئے وئیل چه ”دا پېړئ نخبه دَ خَه دَ پاره غواړی؟ زَه درته دا وايم چه دَ پېړئ ته به یوه نخبه هم ورنَه کړے شی.“

په دَ خبره ئے دوئَ پریشول اوئَ بیا کِشتی ته وختلو اوئَ دَ دریاب بلے غارے ته لارو.

دَ فریسیانو اوئَ دَ هیرودیس خمبیره

متى ۱۶ : ۵ - ۱۲

خو دا څلے دَ مُریدانو نه دَ ځان سره پوپئ ورل هیر شوی ڦو. په کشتی کښے دَ هفوئ سره یکی یوه پوپئ وه. عیسى هفوئ له خبردارے ورکړو اوئَ وئے وئیل چه ”دَ فریسیانو اوئَ دَ هیرودیس دَ خمبیرے نه به ګورے، ځان ساتئ.“

هفوئ په خپلو کښے ووئیل چه ”دا په دَ چه زُموږ سره پوپئ نشته.“

هغه دَ هفوئ په زړونو پوهه شو چه په دوئ کښے خَه دَ تپوس ترے وکړو، ”دا تاسو داسے خبرے ولے کوئ چه ګنی پوپئ درسره نشته؟ آیا تاسو ته تر اوسه معلومه نَه ده؟ تاسو لا تر اوسه نه یئ پوهه؟ آیا ستاسو دِماغ تر اوسه بند دَ؟“ تاسو سترګے خو لرئ، نو تاسو وینئ نَه؟ تاسو غورونه لرئ، نو تاسو آورئ نَه؟ آیا ستاسو نه هیر دَ؟“ چه کوم وخت ما پنځه پوپئ پنځه زره کسانو ته ماتے کړے، نو تاسو دَ پاتے شو ټکرو نه څومره توکرئ پکے کړے وَ؟“

هفوئ ورته ووئیل چه ”دولس.“

۲۵) ”آؤ چه کله می اووہ پوبئ خلور زرو تنو ته ماتے کرے، نو تاسو د پاتے
شوو ٹکرو نه خومره توکرئ پکے کرے وے؟“

هفوئ جواب ورکرو ”اووہ.“

۲۶) نو هغه ووئیل چه، ”لا تر اوسمه هم نه پوهیرئ؟“

په بیت صیدا کبے د یو روند سری بینا کول

۲۷) هفوئ بیت صدا ته ورسیدل. هلتہ خلقو عیسی لہ یو روند سرے راوستو آؤ
سوال ئے وکرو چه په هغه لاس ولگوی. ۲۸) هغه روند سرے د لاسه ونیوو آؤ د
کلی نه ئے بھر بوتلو. بیا ئے د هغه په سترگو لارے پورے کرے آؤ خپل لاس
ئے پرے ولگوو آؤ تپوس ئے وکرو چه ”خه ورتہ بنکاری که نه؟“

۲۹) د سری سترگے بینا شوے آؤ وئے وئیل، ”زه سری وینم لکه د ونو په شان،
خو دا گرئی.“

۳۰) عیسی د هغه په سترگو بیا لاس کیپسودو ”آؤ هغه سری په چیر ورتہ وکتل，“
نو هغه جک جوړ شو آؤ هر شے ورتہ صفا بنکاره شو. ۳۱) بیا عیسی هغه کور
ته رُخت کرو آؤ ورتہ ئے ووئیل چه ”په کلی کبے مه ننوزه.“

د عیسی په باب کبے د پطروس اقرار

متی ۱۶ : ۱۳ - ۲۰ ، لوقا ۹ : ۱۸ - ۲۱

۳۲) عیسی آؤ د هغه مُریدان قیصریه فیلیپی ته لارل. هغه په لاره د خپلو مُریدانو
نه تپوس وکرو چه ”خلق خه وائی چه زه خوک یم؟“

۳۳) هفوئ جواب ورکرو چه ”خنے وائی چه بپتسمه ورکوونکے یحیی دے،

خنے درته إلیاس وائی او نور دَ نبیانو نه یو نبی گئی۔

﴿٢٩﴾ نو بیا هغه تپوس وکرو چه ”تاسو می ٿه گئی چه زه ٿوک یم؟“

پتروس جواب ورکرو چه ”تَه مسیح ئے.“

﴿٣٠﴾ بیا هغه هفوئ په سختی سره منع کړل چه ”زما په حقله هیچا ته ٿه مه وايئ.“

د عیسیٰ د مرگ او بیا ڙوندي کیدو په باب کنسے پیشن گوئی

متى ۱۶ : ۲۱ - ۲۸ ، لوقا ۹ : ۲۲ - ۲۷

﴿٣١﴾ او بیا ئے هفوئ ته تعليم شروع کرو چه ”ابن آدم به په ځان پیر تکلیفونه تیر کړی او مشران، مشران کاهنان او د شرعے عالمان به ئے مجرم کړی او قتل به ئے کړی، خو په دريمه ورخ به هغه بیا ڙوندي پاخي.“ ﴿٣٢﴾ هغه دا خبره په صفا ټکو کنسے ووئيله. نو پتروس هغه د لاسه ونيولو، یوئے پوئے ته ئے بوتلوا او وئے زورلو. ﴿٣٣﴾ خو عیسیٰ مخ راواړولو، خپلو مُریدانو ته ئے وکتل او پتروس ئے ورتلوا. ورته ئے ووئيل چه ”رانه لرے شه شيطانه! تَه د بنی آدمو په شان سوچ کوئے، نه چه د خُدائے په شان.“

﴿٣٤﴾ بیا عیسیٰ خلق او خپل مُریدان هم راویل او هفوئ ته ئے ووئيل، ”هر ٿوک چه زما مُرید جورېدل غواړی هغه د خپل ځان هير کړی، په کار دی چه هغه د خپله سولئ پورته کړی او ما پسے دے رائی. ﴿٣٥﴾ ٿوک چه د ځان خير غواړی هغه به ترے نه ورک شي، خو ڪوم سرے چه د زيری او زما د خاطره ځان ورک کړي نو هغه به ئے بچ کړي. ﴿٣٦﴾ که یو بنی آدم د خپل ځان په بدل کنسے ټوله دُنيا وګتني نو ٿه ئے وکتل؟ ﴿٣٧﴾ هغه د دے ځان د بیا حاصلولو د پاره ٿه قيمت ورکولے شي؟ ﴿٣٨﴾ او هر هغه ٿوک چه په دے د خُدائے نه مُنکره او گناه

کاره پېړئ کښے په ما اؤ زما په کلام شرمیږي، نو ابن آدم به هم په هغه په هغه وخت شرميږي کله چه هغه د خپل پلار په لوئي کښے د پاكو فربنتو سره راشي.“

۹ عيسى ووئيل، ”زه تاسو ته ربستيا وايم چه دلته ئخني داسے خلق هم ولار دی چه هفوئ به تر هفے ونه مری تر خوئے چه په خپله خدائے د بادشاهي قدرت سره راغلے ليدلے نه وي.“

د عيسى شکل بدليدل

متى ۱۷ : ۱ - ۱۳ ، لوقا ۹ : ۲۸ - ۲۶

۱ شپږ ورځے پس عيسى د خان سره پتروس یعقوب اؤ يوحنا روان کړل اؤ يو اوجت غرہ ته ئئے جُدا وخيژول اؤ د هفوئ په موجودګئ کښے د هغه شکل بدل کړئ شو. ۲ د هغه جامے سپينے بریښیدونکي شوئ، داسے سپينے چه د مزکے په مخ يو دوي ئئے هم داسے سپينولے نه شي. ۳ نو هفوئ بيا إلياس اؤ موسى وليدل چه د عيسى سره ئئے خبرے کولئ. ۴ بيا پتروس ووئيل چه ”استازه! دا خومره بنه ساعت دی چه مونږ هم دلته کښے یو! آيا مونږ درې کوتګئ، يوه ستا د پاره، يوه د موسى د پاره اؤ يوه د إلياس د پاره جوړے کړو؟“ ۵ بيا هفه په دی نه پوهيدو چه خه وائي ځکه چه هفوئ ټول پير هيبت اختسى ټو.

۶ بيا يوه وريخ رابنکاره شوه اؤ په دوئ ئئے سورې وکړو اؤ د هفے وريخے نه يو آواز راغې، ”دا زما زوئې، زما محبوب دې. د هغه واورئ!“ ۷ اؤ اوس چه ناخاپې هفوئ ګير چاپيره وکتل نو هلته ئئے هيڅوک ونه ليدل خو یو اخې عيسى د هفوئ سره ولار وو.

۸ اؤ چه د غرہ نه راکوزيدل نو عيسى هفوئ ته په ټینګه ووئيل چه ”هر خه چه

مو ليدلى دى دا به هيچا ته نه وايئ تر خو چه ابن آدم د مرو نه بيا پاخيدلے نه وى.“

١٠ هغوي دا خبره وساتله اؤ په خپلو کبنسے ئے بحث کولو چه د مرو نه د بيا پاخيدلو خه مطلب کيدى شى. ١١ اؤ هغوي په هغه باندى يو سوال وکرو، ”زمونبو د شرعى عالمان دا ولے وائى چه إلياس به خامخا ورۇمبى راشى؟“

١٢ هغه جواب ورکرو ”هو! إلياس به ورۇمبى راڭى چه هر شى سم كرى خو په صحيفو کبنسى ليكلى دى چه په ابن آدم به بيرى سختى تىرى شى اؤ په سېك نظر به ورتە وكتى شى. ١٣ خوزە تاسو ته وايم چه إلياس خوراغلى دى دى اؤ هر خە چە ئى خوبى ۇو هغه ئى ورسىرە كرى هم دى لكه چە د هغه په حقلە صحيفو وئيلى دى.“

د پيريانو ن يولى ھلک جورول

متى ١٧ : ١٤ - ٢١ ، لوقا ٩ : ٣٧ - ٤٣

١٤ اؤ چە هغوي مُريدانو ته په بيرتە راغلل نو گن خلق ئى ورسىرە وليدل چە په کبنسى د شرعى عالمان هم ۇو اؤ بحث ئى ورسىرە كولو. ١٥ هر كله چە هغوى عيسى وليدلو نو ټول خلق ھىبىت واحستل اؤ په دئ هغه له ستىرى مشى له ورغلل.

١٦ هغه تپوس ترى وکرو چە ”دا خە بحث روان دى؟“

١٧ په گنه کبنسى يو سرى جواب ورکرو، ”استازە! ما خپل زوئى تا لە راوستى دى. هغه پيريانو ن يولى دى اؤ خېرى نه شى كولى. ١٨ كله چە پرى چپه راشى نو په مزكە ئى راولى اؤ په خلە ئى ھگونە راشى، غابسونە چىچى، اؤ پلى ئى راكىنىلى شى. ما ستا مُريدانو ته ووئيل چە دا تر وياسى خو هغوى پاتى راغلل.“

۱۹ عیسیٰ جواب ورکرو، ”ائے بے عقیدے پیرئ! زَه بہ تر خو تاسو سره یم اُو زَه بہ تر خو تاسو زغمم؟ دئے ما لہ راولئ.“ نو هفوئ هفہ هلک هفہ ته راوستو.

اُو خَه وخت چه پیری هفہ ولیدو نو دَ هفہ وجُود ئے تاؤ راتاؤ کرو اُو هفہ په مزکه پریوتو ورغبیدو اُو په خُلہ ئے ځگونه راغلل. ۲۰ عیسیٰ دَ هفہ دَ پلار نه تپوس وکرو چه ”خومره مُوده کېږی چه دئے په دے حال دے؟“

هفہ جواب ورکرو چه ”دَ ورُوكوالی راسے. ۲۱ اُو خو څله ئے دَ هلاکولو دَ پاره اور اُو اویو ته هم غورزو لے دے، اُو که ته خَه کولے شے نو په مُونډ رحم وکړه اُو مدد راسره وکړه.“

۲۲ عیسیٰ ورتہ ووئیل چه ”که ته خَه کولے شے! دَ چا چه عقیده مظبوطه وی دَ هفہ دَ پاره هر خَه مُمکن دی.“

۲۳ دَ هلک پلار چغے کړے چه ”زَه عقیده لرم، زما مدد وکړه ځکه چه زَه دَ عقیدے کمزورے یم.“

۲۴ چه عیسیٰ ولیدل چه ګن خلق رانزدے کېږی نو هفہ هفہ پیری ته بدرد ووئیل. هفہ ووئیل ”ائے ٻوند ڪون پیریه! زَه درته حُکم کوم، دَ دَ نه راوزه اُو بیا کله هم مه ورننوزه!“

۲۵ هفہ په زوره چغے کړے اُو پیر ئے تاؤ راتاؤ کرو اُو بیا پیرے ترے ووتو اُو هلک لکه دَ مری په شان پریوتو، بلکه پیرو وئیل چه ”دے مر دے.“ ۲۶ خو عیسیٰ هفہ دَ لاسه ونیوو اُو په پښو ئے ودرولو اُو هفہ ڦدريدو.

۲۷ بیا عیسیٰ دَ ننه لارو اُو دَ هفہ مُریدانو ترے ځان له تپوس وکرو چه ”دا مُونډ ولے نَه شو ويستے؟“

﴿٢٩﴾ هغه ورته ووئيل، ”دا قِسم په بله هیخ ذريعه نه راوزى بے له دُعا نه.“

د عيسى د خپل مرگ آئو د بيا ژوندي کيدلو په حق کبنسے بيا پيشن گوي

متى ۱۷ : ۲۲ - ۲۳ ، لوقا ۹ : ۴۳ - ۴۵

﴿٣٠﴾ بيا هغوي د هغى علاقى نه لارل آئو د گليل په لارئ سفر وکرو. عيسى دا غوبستل چه هيٺوک پرى خبر نه شى، ﴿٣١﴾ ڇكه چه هغه مُريدانو ته تعليم ورکا وو آئو ورته ئى ووئيل چه ”ابن آدم به اوس بنى آدمو ته سپارلى كېرى آئو هغوي بې ئى وڙنى، خو د وڙلو نه درى ورخى پس به هغه بيا پورته كېنى.“

﴿٣٢﴾ خو هغوي د هغه په خبره نه پوهيدل آئو د ويرى ئى ترى تپوس هم نه شو كولى.

د ټولو نه مشر څوک دى؟

متى ۱۸ : ۱ - ۵ ، لوقا ۹ : ۴۶ - ۴۸

﴿٣٣﴾ هغوي بيا کفرنحوم ته راغلل آئو عيسى په کور کبنسے د ننه وو چه د هغوي نه ئى تپوس وکرو چه ”تاسو په لاره خه بحث کاوو؟“

﴿٣٤﴾ هغوي غلى ڦو ڇكه چه په لارى هغوي دا بحث کړے وو چه په ټولو کبنسے لوئى څوک دى؟ ﴿٣٥﴾ هغه کښيناستو آئو هغه دولس مُريدان ئى راوغوبستل آئو ورته ئى ووئيل، ”که څوک دا غوارى چه د ټولو مير شى نو هغه د ځان د ټولو نه وروستو کرى آئو د ټولو خدمتگار د شى.“ ﴿٣٦﴾ بيا هغه يو ماشوم رواخستو آئو د هغوي په ورائندى ئى ودرولو آئو خپل لاس ئى ترى تاؤ کرو آئو ورته ئى ووئيل، ﴿٣٧﴾ ”که په داسى ماشومانو کبنسے يو هم زما په نۇم څوک قبول کرى نو هغه ما قبلوى آئو هر څوک چه ما قبلوى هغه ما نه، بلکه هغه قبلوى چا چه زه رالېرلى

هفه څوک چه زُموْنِب نه خلاف نَه دَى زُموْنِب ملګرے دَى

لُوقا : ۹ - ۴۹

۳۸ یو حنا عیسیٰ ته ووئیل، ”استاذه! مُونب یو سپرے ولیدو چه ستا په نُوم پیریان
ویاسی، خو هر کله چه هفه زُموْنِب نه نَه وو نو مُونب دَ هفه دَ منع کولو کوشش
وکرو.“

۳۹ عیسیٰ ورتہ ووئیل چه ”هفه مه منع کوئي څکه چه داسے هیڅوک نشته چه
زما په نُوم مُعجزے بشکاره کوي او بیا به زر په ما پسے بد وائی. **۴۰** خو څوک
چه زُموْنِب خلاف نَه دَى هفه زُموْنِب ملګرے دَى. **۴۱** زَه تاسو ته دا وايم چه که
څوک هم تاسو ته په دَى نیت یو کنپول اویه درکری چه تاسو دَ مسیح مُریدان
یئ نو هفه سپرے به یقیناً بَى اجره پاتے نَه شی.

د گُناه لمسُون

متى ۱۸ : ۶ - ۹، لُوقا ۱۷ : ۱ - ۲

۴۲ او هر هفه څوک چه له دَى ورو نه چه په ما عقیده لری په لاره کښے
خنُونه پیدا کوي نو دَ هفه دَ پاره به دا بشَه وی چه دَ ژرندي پل دَ هفه په غاره
وتړلے شی او په دریاب کښے وغورزو لے شی. **۴۳** که ستا لاس تاله تیندک
درکوی نو پرے ئے کړه څکه چه تا له دا غوره ده چه په ژوندانه کښے دَ یو
بونډی لاس سره داخل شے په ځائے دَ دَى چه دواړه لاسه لرے او دوزخ د
ځائے شی چه نَه مِر کیدونکے اور لری. **۴۴** او که ستا پښه تا له تیندک درکری
نو پرے ئے کړه څکه چه دا تاله پښه ده چه په ژوندون کښے په یوه پښه ګوب
داخل شے په ځائے دَ دَى چه دواړه پښے دِ روغے وی او دوزخ دِ ځائے شی.
۴۵ او که ستا سترګه تا له تیندک درکری نو وئے باسه. دا ستا دَ پاره غوره ده

چه دَ خُدائے په بادشاھی کنسے په یوہ سترگه داخل شے، نه دا چه دواړه سترگه لرے او دوزخ دِ خائے شی، ۴۸ چرته چه رغږیدونکی چینجی چرے نه مری او اورئے تل تر تله لمبے وهی.

۴۹ هر خوک به دَ اور سره مالکین کېږي. چه یو بنۂ خیز دے خو که مالکه بے خوندہ شی نو په خُمَّ خیز به بیا خوند پیدا کړی؟
په خپلو کنسے مالکه وساتئ او دَ یو بل سره په صُلح اوسي.“

د طلاق په باب کنسے تعلیم

متى ۱۹ : ۱۲ - ۱، لوقا ۱۶ : ۱۸

۱۰ ۱ د هفه خائے نه چه عیسی روأن شو نو د یهودیه او اُردن د سیند پورے غارے ته راغے او هر کله چه پیر خلق بیا ترے راچاپیر شول نو د دستور په مُطابق هغه بیا ورته تعلیم شروع کړو.

۱۱ ۲ نو فریسیان ورغلل او ترے د آزمیښت په طورئے دا تپوس وکړو، ”آیا یو سړی له دا روا دی چه خپله بنځه طلاقه کړی؟“ ۳ هغه په جواب کنسے تپوس وکړو چه ”موسی تاسو ته خُمَّ حُکم کړے وو؟“

۱۲ ۴ هفوئ جواب ورکړو چه ”موسی سړی ته دا اجازت ورکړے دے چه طلاق نامه دِ ولیکی او بنځه د پرېږدی.“

۱۳ ۵ عیسی هفوئ ته ووئیل چه ”دا حُکم هغه ستاسو د زړه د سختوالی په وجه ولیکو. ۶ خو دُنیا د پیدائیښت نه خُدائے دوئ ”نر او بنځه پیدا کړل.“ ۷ ”په دے وجه به سړے خپل مور پلار پرېږدی او د خپلے بنځے سره به یو خائے شی. ۸ او دواړه به یو وجود شی“ او پس له هفے به دوئ یو وجود وی

أَوْ بِيَلْتُونَ بِهِ پَهْ كَبْسَرَ نَهْ وَى. ⑯ هَرْ خَهْ چَهْ خُدَائِيَ يُوكْرِي وَى بَنِي آدَمِ دِئْ نَهْ جُدَا كَوِى.“

⑰ أَوْ بِيَا چَهْ دَوِى كُورْتَه نَنْوَتَلَ نَوْ مُرِيدَانَوْ تَرِيَ پَهْ دِيَ حَقْلَه تِپُوسَ وَكَرْوَ. هَغَهْ هَغْوَيَ تَهْ وَوَئِيلَ، ”هَرْ خَوْكَ چَهْ خَپَلَه بَنْخَه طَلاقَه كَرْيَ أَوْ بَلَه وَادَهْ كَرْيَ نَوْ هَفَه دَأَولَنَه بَنْخَه خَلَافَ زِنَا كَوِى. ⑱ أَوْ دَغَه شَانَ كَهْ يُوهْ بَنْخَه خَاوَنَدَ طَلاقَ كَرْيَ أَوْ بَلَ مِيرَهْ وَكَرْيَ نَوْ هَغَهْ زِنَا كَوِى.“

وَرْكُولَ مَاشُومَانَوْ لَهْ بَرَكَتَ وَرَكُولَ

مَتِى ١٩ : ١٣ - ١٥ ، لُوقَا ١٨ : ١٥ - ١٧

⑲ بِيَا خَلَقَوْ دَدِيَ دَپَارَه عِيسَى لَهْ مَاشُومَانَ رَأَوْسَتَلَ چَهْ لَاسَ پَرِيَ كِيرَدَى خَوْ مُرِيدَانَوْ هَغْوَيَ وَرَتِيلَ. ⑳ وَلِيَ عِيسَى چَهْ دَا وَلِيدَلَ نَوْ خَفَهْ شَوْ أَوْ هَغْوَيَ تَهْ ئَى وَوَئِيلَ چَهْ ”دَا مَاشُومَانَ مَا تَهْ رَأَپِيرَدَى چَهْ رَاشَى، دَوِى مَهْ مَنْعَ كَوَيَ چَهْ دَ خُدَائِيَ بَادَشَاهِي دَ دَغَسَهْ خَلَقَوْ دَه. ⑵ زَهْ تَاسَوْ تَهْ دَا وَايَمَ چَهْ هَرْ خَوْكَ چَهْ دَ خُدَائِيَ بَادَشَاهِي دَ مَاشُومَ پَهْ شَانَ قَبُولَه نَهْ كَرْيَ هَغَهْ بَهْ پَهْ كَبْسَرَ هَيَّخَ كَلَهْ وَرَدَاخَلَ نَهْ شَى. ⑶ بِيَا ئَى دَ هَغْوَيَ نَهْ لَاسُونَه رَأَچَابِيرَه كَرِلَ أَوْ خَپَلَ لَاسُونَه ئَى پَرِي كِينْسُوْدَلَ أَوْ بَرَكَتَ ئَى وَرَكُولَ.

دَوْلَتَمَندَ سَرِيَ

مَتِى ١٩ : ١٦ - ٣٠ ، لُوقَا ١٨ : ١٨ - ٢٠

⑷ عِيسَى بِيَا پَهْ سَفَرَ رَوَانِيدَوْ چَهْ يُوكْرِي رَادَؤَ كَرِوْ أَوْ دَ هَغَهْ دَ وَرَانَدَهْ بَهْ زَنْكُنُونَوْ شَوْ أَوْ تِپُوسَ ئَى وَكَرْوَ، ”أَئِيَ نِيكَهْ أُسْتَاذَه! زَهْ دَ تَلَ ژَوَنْدُونَ وَارَثَ كِيدَوْ دَپَارَه خَهْ وَكَرَمَ.“

⑸ عِيسَى هَغَهْ تَهْ وَوَئِيلَ، ”تَهْ مَا تَهْ نِيكَهْ وَلِيَ وَايَئَهْ؟ دَ خُدَائِيَ نَهْ بَغَيرَ بَلَهْ“

هیڅوک نیک نشته. (۱۹) تا ته دا حکمونه معلوم دی چه ”قتل مه کوه، زنا مه کوه، غلا مه کوه، د دروغو ګواهی مه کوه، ټگی مه کوه آؤ د خپل مور آؤ پلار عزت کوه.“.

خو هغه جواب ورکړو، ”استاذه! ما د هلكوالی راسے په دے هر خه عمل کړئ دے：“

بیا عیسی هغه ته نیغ وکتل، په هغه ئې مینه راغله آؤ وئې وئیل چه ”په تا کښې د یو خیز کمې دے، لار شه آؤ خه چه درسره دی هغه خرڅ کړه آؤ په خوارانوئے وویشه، نو ستا خزانه به په آسمان کښې جوره شی آؤ بیا راځه په ما پسے شه.“ (۲۰) په دے خبره هغه غمژن شو آؤ په مات زړه لارو ځکه چه پیر مالدار سړے وو.

عیسی ګیر چاپیر خپلو مُریدانو ته وکتل آؤ ورته ئې وئیل، ”دولت مند به خومره په ګرانه د خُدائے په بادشاھی کښې داخلیږی!“

هفوئ د هغه په دے خبره حق حیران شول خو عیسی په تاکید سره ووئیل، ”بچو! دا خومره ګرانه خبره ده چه د خُدائے بادشاھی ته خوک وردابل شی.(۲۳) د یو دولتمند سپړی د خُدائے په بادشاھی کښې د داخلیدو نه د یو اوبن د ستنې له سُوم نه تیریدل آسان دی.“ (۲۴)

هفوئ د مخکښې نه هم زیات حیران شول آؤ یو بل ته ئې وئیل، ”نو بیا به خوک خلاصے و مومی؟“

عیسی هفوئ ته وکتل آؤ وئې وئیل، ”د انسان د پاره دا ناممکنه ده خو د خُدائے د پاره نه، ځکه چه خُدائے هر خه کولیے شی.“

بیا پتروس وئیل شروع کړل، ”مُونږ هر خه پریښی دی آؤ تا پسے روان

شوی یو.“

۲۹ عیسی ورته ووئیل، ”زَهْ تاسو ته دا وايم چه داسے هیڅوک نشته چه زما اُو
د زیری د خاطره ئے کور، ورونه، خویندې، مور پلار، اولاد یا مزکه پریښی وی،
۳۰ چه هفوئ ته به په دې جهان کبې یو په سل اجر ورنه کړے شی، کورونه،
ورونه، خویندې، میندې، اولاد اُو مزکه اُو ورسه رېږیدل اُو په راتلونکی جهان
کبې د تل ژوندون. ۳۱ خو پیر چه ورومبي دی هغه به ورستی شی اُو ورستی
به ورومبي شی.“

په دریم ځل د عیسی د خپل مرګ اُو د بیا ژوندی کیدو په باب کبې
پیشن گوئی

متى ۲۰ : ۱۷ - ۱۹ ، لوقا ۱۸ : ۳۱ - ۳۴

۳۲ دوئ د بیت المُقدس په لار روان ټو او عیسی ترے وړاندې وو او مُریدان
هیبت آخستی ټو او خوک چه وریسے روان ټو هفوئ وېږیدل. هغه هغه دولس
مُریدان پډیه ته کړل اُو ورته ئے ووئیل چه هغه ته خه پیښیدونکی دی. ۳۳ هغه
ورته ووئیل، ”مُونږ اوس بیت المُقدس ته ټو او ابن آدم به مشرانو کاهنابو اُو د
شرعے عالمانو ته حواله کړے شی. هفوئ به پرے د قتل حکم وکړي او غیر
قومونو ته به ئے وسپاری. ۳۴ په هغه پورے به ملنډې وکړے شی او توکانی به
پرے وتوكله شی، په کرورو به ووهله شی او قتل به ئے کړي، خو درې
ورڅے پس به هغه بیا ژوندې پاخې.“

د یوحنا اُو یعقوب عرض

متى ۲۰ : ۲۰ - ۲۸

۳۵ د زیدی زامن یعقوب اُو یوحنا ورغلل اُو ورته ئے ووئیل، ”استاذه! ته زمُونډ
سره یوه مهریانی وکړه.“

۳۶ هفوئ ورتہ ووئیل چه ”تاسو زما نه خه غوارئ؟“

۳۷ هفوئ جواب ورکرو، ”مونږ ته دا اجازت راکړه چه مونږ هم ستا په لوئی کښے تا سره، یو ستا بنی لاس ته او بل ګس لاس ته یو ځائے کښینو“

۳۸ عیسى هفوئ ته ووئیل، ”تاسو چه خه غوارئ په هفرے نه پوهېږي. کومه د مصیبت پیاله چه زه څښم، آیا هغه تاسو څښلے شئ؟ یا هغه بپتسله آخستلے شئ چه پرسه زما بپتسله کېږي؟“

۳۹ هفوئ جواب ورکرو، چه ”هو، مونږ ئے کولے شو.“

عیسى ورتہ ووئیل چه ”کومه پیاله چه زه څښم، تاسو به ئے وڅښې، او په کومه بپتسله چه به زما بپتسله کېږي، په هفرے به ستاسو بپتسله هم کېږي. ۴۰ خو دا اختيار زما نه دے چه خوک د زما بنی یا ګس لاس ته کښینی، دا د هغه چا د پاره دے خوک چه د مخکښے نه په دے مُقرر شوی دی.“

۴۱ هر کله چه نورو لسو دا واوریدل نو هفوئ د یعقوب او یو حنا نه خفه شول.

۴۲ عیسى هفوئ ځان ته راویلل او ورتہ ئے ووئیل، ”تاسو خبر یئ چه منلى شوی بادشاھان په خپل رعيت حکومت کوي او اميران ئے پرسه خپل اختيار بشئ. ۴۳ خو ستاسو د پاره دا سے نه دی. په تاسو کښے چه خوک مشري غواری هغه د ستاسو خدمتگار شي. ۴۴ او خوک چه په تاسو کښے اول کيدل غواری هغه د د ټولو ګلام شي. ۴۵ ځکه چه ابن آدم هم د دے د پاره نه دے راغلے چه خدمت واخلي بلکه د دے د پاره راغلے دے چه دئے د نورو خدمت وکړي او چه خپل ژونډون د ډیرو په بدل کښے په فديه ورکړي.“

د ډوند برتيماي بینا کول

متى ۲۰ : ۲۹ - ۳۴ ، لوقا ۱۸ : ۳۴ - ۳۵

۴۶ هفوئ یريحو ته راغلل آؤ عيسى د بشارئے نه وتو آؤ گن خلق آؤ مُريدان
ورسره ڦو، نو د تميائ زوئے برتيمائ څوک چه یو رُوند فقير وو د لارے په غاره
ناست وو. ۴۷ چه په دے خبر شو چه دا عيسى ناصري دے نو هغه چفے
کړئ، ”آئے عيسى د داؤد زويه! په ما رحم وکړه!^{۴۸}

پېرو خلقو ورته ووئيل چه ”چپ شه،“ خو هغه چفے نورے هم زياتے
کړئ، ”آئے د داؤد زويه! په ما رحم وکړه!^{۴۹}

۵۰ عيسى ودريدلو آؤ وے وئيل، ”دئے راویلئ.“
نو هفوئ هغه رُوند سپے راویللو آؤ ورته ئے ووئيل، ”پاخه! زړه ور شه، هغه د
غواری.“

۵۱ په دے هغه څپله چوغه وغورزوله، سمدستي پورته شو آؤ عيسى ته راغه.
۵۲ عيسى هغه ته ووئيل، ”زه ستا څه خدمت وکرم؟“

هغه سپری جواب ورکړو، ”أُستازه! زه بینا کيدل غواړم.“

۵۳ عيسى هغه ته ووئيل، ”حه! خپل ايمان ته جوړ کړئ،
نو سمدستي هغه بینا شو آؤ په هغه پسے روان شو.

د فتحمندی په طور په بیتُ المُقدس کښے داخلیدل

متى ۲۱ : ۱۱ - ۱۹، لوقا ۱۹ : ۲۸ - ۴۰، يوحنا ۱۲ : ۱۲ - ۱۹

۱۱ هفوئ چه بیتُ المُقدس ته رانزدے شول آؤ چه بیتِ فګے آؤ بیتِ
عنياه ته د بنونانو غرہ ته ورسیدل نو عيسى خپل دوه مُريدان د دے هدایاتو سره
وليبل، ۱۲ ”دے مخامنځ کلی ته ورشی. سمدستي چه ورننوزئ نو تاسو به یو

کُوچے تړلے ومومنی چه تر اوسمه پرسے خوک سواره شوی نئه دی. هغه پرانزئ اؤ دلتہ ئے راولئ. ⑩ که خوک درنه تپوس وکړي چه دا خه کوي؟ نو ورتہ ووايې چه زمونب د مالک په کار دے اؤ هغه به ئے سمدستی دلتہ بيرته راواستوی.“

⑪ هفوئ لارل اؤ د دروازې نه بھر ئے په کوچه کښے هغه کوچے تړلے وموندلو. هفوئ هغه پرانستو، ⑫ اؤ په لارو خلقو کښے ځنو ورتہ ووئيل چه ”دا خه کوي چه دا کوچے پرانزئ؟“

⑬ نو دوئ هغه جواب ورکرو چه عيسى ورتہ وئيلي ټو، نو بیا ئے پريښو دل چه بوئے څي. ⑭ نو هفوئ عيسى له کوچے راostو اؤ خپلے جامسے ئے پرسے واچولي اؤ هغه پرسے سور شو. ⑮ اؤ خلقو ورتہ په لارو کښے خپلے جامسے وغورولے اؤ نورو د پتو نه څانګه پريکړلے اؤ ورتہ ئے خورے کړلے. ⑯ اؤ خومره خلق چه مخکښے تلل اؤ هغه چه وروستو راتلل، هفوئ چفرے ايسټه، ”ثنا په هغه چا چه د رب په نوم رائي! ⑰ زمونب د پلار داؤد راتلونکے بادشاهی د مبارک شي! په آسمان کښے هم ثنا!“

⑱ هغه بيت المقدس ته راغه اؤ د خدائئ کور ته ننحو تو اؤ ګير چا پير ئے وکتل، خو هر کله چه مابسام شو نو هغه د دولسو مُريدانو سره بيت عنیاه ته لارو.

د اينځر په ونسه لعنت کول

متى ۲۱ : ۱۸ - ۱۹

⑲ په بله ورڅه هفوئ د بيت عنیاه نه ووتل نو هغه وږي شو. ⑳ اؤ د لري نه ئے چه د اينځر يوه شنه ونه ولیده نو هغه ورغه چه وګوري که هغه په کښے خه ومومني. خو هر کله چه هغه هلتہ ورغه نوبې له پانوئې په کښے هیڅ ونه موندل ځکه چه دا د اينځر موسم نه وو. ㉑ هغه ونسه ته ووئيل چه ”بيا به

هیڅوک هم هیڅ کله ستا نه میوه ونډ خوری. ”اوَّه هغه مُریدانو دا آئریدل.

دَ خُدائے دَ کور پاکول

متى ۲۱ : ۲۱ - ۱۷ ، لُوقا ۱۹ : ۴۵ - ۴۸ ، يوحنا ۲ : ۱۳ - ۲۲

❶ بیا هفوئ بیت المُقدس ته راغل. عیسیٰ دَ خُدائے کور ته لارو اوَّه چا چه دَ خُدائے په کور کښے سوداګری کوله دَ هفوئ په ويستوئے گوتے پورے کړئ، هغه دَ صرافانو تختے نسکورے کړئ اوَّه دَ کونترو خرڅُونکو دُونکاچے ئے هم واړولیه. ❷ اوَّه دَ خُدائے دَ کور په غولی کښے ئے دَ خیزُونو وېل راولن نه پرېښودل. ❸ نو بیا ئے هفوئ ته تعلیم ورکول شروع کړو اوَّه وئیل، ”آیا صحيفے دا نه وائی چه، ”زما کور به دَ ټولو قومُونو دَ پاره دَ دُعا کور بللے شي؟“ خو تاسو ترے دَ پاکوانو غار جوړ کړئ دے.“

❹ مشرانو کاهنانو اوَّه دَ شرعے عالمانو چه دا واړریدل نو کوشش ئے کاوو چه هفه په څه چل هلاک کړی خو هفوئ ویریدل څکه چه ټول خلق دَ هغه تعلیم په تعجب آخستی ټو.

دَ اینځر دَ وچے شوے ونے سبق

متى ۲۱ : ۲۰ - ۲۲

❺ اوَّه چه مابنام شو نو عیسیٰ دَ بنار نه بھر ووتو. ❻ بله ورخ سحر وختی چه هفوئ په لاره تیریدل نو هفوئ ولیدل چه هفه دَ اینځر ونه له بیخ نه وچه شوے ده. ❾ اوَّه پطروس هفه خبره رایاده کړه څه تیره شوے وه اوَّه هغه ته ئے ووئیل، ”أُستاذه! ګوره دَ اینځر کُومے ونے ته چه تا لعنت کړئ وو هفه وچه شوے ده.“

❿ عیسیٰ ورته جواب ورکړو چه ”په خُدائے ایمان لرئ. ❽ زَه تاسو ته دا

وايم چه که خوک دے غرته ووائی چه دَ خپله ځایه پورته شه آؤ په دریاب کښے وغورزېږه، آؤ په زړه کښے ئے شک نه وی آؤ ايمان لري، نو هر خه چه وائی هغه به دَ هغه دَ پاره وشي. (۲۳) ځکه زه تاسو ته وايم چه دَ هر خه دَ پاره چه تاسو دعا يا سوال کوي نو په دے يقين ولري چه دا تاسو حاصل کرو، نو ستاسو به شي. (۲۴) آؤ هر کله چه تاسو دعا ته ودرېږي نو که ستاسو په زړه کښے دَ چا خلاف خبرې وي، نو هغه معاف کړي، دَ دے دَ پاره چه ستاسو آسماني پلار ستاسو قصُورونه هم معاف کړي. (۲۵) خو که چرے تاسو نور خلق نه معاف کوي نو ستاسو آسماني پلار به هم ستاسو کړي گُناهونه معاف نه کړي.“

د عيسۍ د اختيار په حقله سوال

متى ۲۱ : ۲۰ - ۲۷ ، لوقا

(۲۶) هفوئ يو څل بيا بيت المُقدس ته راغل آؤ کله چه دَ خُدائے په کور کښے ګرزيديو نو مشران کاهنان، دَ شرعې عالمان آؤ اولسى مشران ورته راغل، (۲۷) آؤ وئے وئيل، ”دا چه ته خه کوي، دا په کوم اختيار کوي؟ چاتا له دا اختيار درکړو چه ته داسې وکړه؟“

(۲۸) عيسۍ هفوئ ته ووئيل، ”زه هم له ستاسو نه يو تپوس کوم آؤ که تاسو ئې ما له جواب راکړئ نو زه به هم تاسو ته دا ونسایم چه په کوم اختيار زه دا کارونه کوم. (۲۹) دَ يحيى دَ پېتسله ورکولو اختيار دَ خُدائے دَ طرفه وو که دَ بنی آدمو نه؟ جواب راکړئ!“

(۳۰) په دے سوال هفوئ په خپلو کښے په بحث شول چه ”مُونږ خه ووایو؟ که مُونږ دا وایو چه له خُدائیه، نو هغه به ووائی، نو تاسو بیا ولې په هغه يقین ونه کړو؟ آؤ که دا وایو چه له انسان نه،“ نو بیا دوئ دَ خلقو نه ویريدل ځکه چه دَ ټولو خلقو دا يقین وو چه يحيى نبی وو. (۳۱) نو دوئ جواب ورکړلو چه ”مُونږ هیڅ خبر نه یو.“

أَوْ عِيسَى هَفْوَى تَهْ وَوَئِيلَ چَهْ ”بِيَا بِهِ زَهْ هَمْ تَاسُو تَهْ دَاهْ نَهْ وَايِمْ چَهْ پَهْ كُومْ إِختِيار
زَهْ دَاهْ كَارُونَهْ كَومْ.“

دَ انگُورُو باغَ أَوْ دَ باغُوانانو مِثال

متى ٢١ : ٢٣ - ٤٦ ، لُوقا ٢٠ : ٩ - ١٩

۱۲ ① عِيسَى هَفْوَى تَهْ بِيَا پَهْ مِثَالُونَوْ كَبْسَهْ خَبَرَهْ شَروعْ كَرَهْ. ”يو سَرِي دَ
انگُورُو باغَ ولَكُوو أَوْ شِپُولَهْ تَرَهْ تَأْهَهْ كَرَوْ أَوْ دَمَئَهْ حَوضَهْ تَهْ پَهْ كَبْسَهْ
ولَكُولَهْ أَوْ دَخْوَكَهْ يَوْ بَرْجَهْ تَهْ هَمْ پَهْ كَبْسَهْ جَوَرَهْ كَرَوْ. بِيَا تَهْ دَ انگُورُو باغُوانانو
تَهْ پَهْ إِجَارَهْ وَكَرْلَوْ أَوْ بلْ مَلَكَهْ تَهْ لَارَوْ. ② كَلَهْ چَهْ موسمَ دَبَرَهْ شَوَنَهْ هَفَهْ إِجَارَهْ
دَارَوْ تَهْ يَوْ خَدِمَتَگَارَ وَرَوَاسَتَلَوْ چَهْ دَهَفْوَى نَهْ خَپَلَهْ بَرْخَهْ آمَدَنَ وَصُولَهْ كَرَيْ.
③ خَوْ هَفْوَى هَفَهْ وَنيَولَوْ، وَئَهْ وَهَلَوْ أَوْ تَشَهْ لَاسَهْ تَهْ وَاَپَسَهْ وَليَبَلَوْ. ④ بِيَا
هَفَهْ يَوْ بلْ خَدِمَتَگَارَ وَرَوَاسَتَلَوْ أَوْ دَئَهْ هَمْ هَفْوَى پَهْ سَرَ سَرَ وَتَكَولَهْ أَوْ بَيرَهْ تَهْ
بَهْ عَزَّتَهْ كَرَوْ. ⑤ بِيَا هَفَهْ يَوْ بلْ وَرَوَلَيَبَلَوْ أَوْ هَفَهْ دَوَيْ مَرَهْ كَرَوْ. أَوْ دَهَهْ نَهْ عَلاَوَهْ
دَغَسَهْ نَورَهْ فُوُو، خَوَكَهْ تَهْ وَوهَلَهْ أَوْ خَنَسَهْ تَهْ مَرَهْ كَرَلَهْ. ⑥ أَوْ اوَسَهْ دَهَهْ
سَرَهْ يَوْ كَسَهْ پَاتَهْ وَوَوْ، دَهَفَهْ خَپَلَهْ نَازَولَهْ زَوَئَهْ. پَهْ آخَرَ كَبْسَهْ تَهْ هَفَهْ
وَرَوَاسَتَلَوْ. هَفَهْ وَوَئِيلَهْ چَهْ زَمَاهْ دَزَوَى لَحَاظَهْ خَوْ بَهْ وَكَرَيْ. ⑦ خَوْ إِجَارَهْ دَارَوْ
يَوْ بلْ تَهْ وَوَئِيلَهْ چَهْ هَمْ دَغَهْ خَوْ وَارَثَهْ دَهَهْ، رَائَهْ چَهْ مَرَهْ تَهْ كَرُوْ أَوْ جَائِيدَادَ بَهْ
تَهْ زَمُونَبَهْ شَيْ. ⑧ نَوْ هَفْوَى هَفَهْ وَنيَولَوْ أَوْ مَرَهْ تَهْ كَرَوْ أَوْ دَهَفَهْ لَاشَهْ تَهْ دَ باغَ
نَهْ بَهْرَ وَغَورَزَولَوْ.

۹ دَ باغَ مَالِكَ بَهْ اوَسَهْ خَهَهْ كَوَى؟ هَفَهْ بَهْ رَاشَى أَوْ إِجَارَهْ دَارَ بَهْ مَرَهْ كَرَيْ أَوْ دَ
انگُورُو باغَ بَهْ بلْ چَاهَهْ حَوالَهْ كَرَيْ. ⑨ آيَا تَاسُو پَهْ مُقَدَّسَ كَتَابَهْ كَبْسَهْ دَاهْ
چَرَهْ نَهَهْ دَهْ لَوَسَتَيْ؟

”كُومْ كَانَهْ چَهْ گَلَکَارَانَوْ ردَهْ كَرَهْ وَوَوْ“

هم هغه د گوټ سر گانې شو.

۱۱ دا د رب کارُونه دی

“أو زمونب په نظر کښے عجیبہ بسکاری.”

۱۲ بیا هفوئ داسے خه بھانه لټوله چه هغه ګرفتار کړی ځکه چه هفوئ پوهیدل
چه دا مثال د هفوئ په حق کښے وو، خو هفوئ د خلقو نه ویریدل نو هفوئ هغه
یواخۍ پریښودو او ترې نه لارل.

د رُوم قیصر له خراج ورکول

متی ۲۲ : ۱۵ ، ۲۲ - ۲۰ ، لوقا : ۲۰ - ۲۶

۱۳ بیا هفوئ خو فریسیان او هیرودیان ورواستول چه عیسیٰ په خبرو کښے
راګیر کړی. ۱۴ هفوئ راغلل او وئے وئیل، ”استاذه! مُونبو خبر یو چه ته یو
ربستینے سره ئے او د هیچا پروادار نه یئې، خواه که هغه خوک هم وی، خو ته
د خُدائے د لارے تعلیم په ربستیا سره ورکوئے. آیا مُونبو ته دا روا دی که نه، چه
د رُوم قیصر له خراج ورکړو؟ مُونبو ئے ورکوو او که نه؟“ ۱۵ هغه پوهه شو چه
د دوئ دا سوال خومره د چل نه ډک دیه او وئے وئیل، ”تاسو زما د راګیرولو
کوشش ولے کوئ؟ ما ته د سپینو زرو یوه سکه رائپرئ چه زه ورته وګورم.“

۱۶ هفوئ یوه سکه رائپره او هغه هفوئ ته ووئیل چه ”دا د چا تصویر او د چا
نوم دے؟“

هفوئ جواب ورکړو، ”دا د قیصر دی.“

۱۷ بیا عیسیٰ ورته ووئیل، ”خه چه د قیصر وی هغه قیصر له ورکړئ او خه چه
د خُدائے وی هغه خُدائے له ورکړئ.“ هفوئ د ده په خبرو پیر حیران شول.

دَ قِيَامَتِ پَه بَابِ كَبْسَيْ سُوَال

مٽى ۲۲ : ۲۳ - ۳۳، لُوقا ۲۰ : ۲۷ - ۴۰

⑯ بیا ورتہ صدُوقیان را غل، دا هغه خلق دی چه دَ قیامت نه مُنکر دی. هفوئی
 دا سوال وکرو، ⑰ ”أَسْتَاذَهُ! مُوسَى زُمُونِبُو دَ پَارَه دا فرمان کړے دے چه که
 چرے دَ یو سپری ورور مړی شی أَو بَسَّ اَوْلَادَه بَشَّه ترے پاتے شی نو هغه بل دِ
 دَ ورور بَشَّه واخلي أَو دَ هَفَّه نسل دِ جاری وساتی. ⑱ اوس أَوْوَه ورونه ټو،
 وپُومبی واده وکرو أَو بَسَّ اَوْلَادَه مړ شو. ⑲ بیا هغه بَشَّه دويم واحسته أَو هغه
 هم بَسَّ اَوْلَادَه مړ شو أَو دَغه شان دریم وکړل. ⑳ آخر أَوْوَه واره مړه شول أَو دَ
 ټولو اَوْلَاد ونَه شو. آخر هغه بَشَّه هم مړه شوه. ㉑ چه قیامت راشی أَو دَوی
 ټول ژوندی شی نو بَشَّه به دَ چا وی؟ ولے چه أَوْوَه واړو ورسره واده کړے وو“

㉒ عیسیٰ هفوئی ته ووئیل، ”تاسو په غلطه یئ اَو هم دَغه وجه ده چه نَه خو تاسو
 په کتاب مُقدس پوهیږئ اَو نَه دَ خُدائے په قدرت. ㉓ کله چه هفوئی بیا راژوندی
 کړے شی نو سپری اَو بَشَّه به یو بل سره واده نَه کوي. هفوئی به دَ آسمان دَ
 فربستو په شان وی. ㉔ خو دَ قیامت په ورځے دَ مرو دَ بیا راژوندی کیدو په
 بابت، آیا تاسو دَ مُوسیٰ په کتاب کبَسَيْ هیڅ نَه دی لوستی، دَ سوزیدونکی بوټی په
 قصه کبَسَيْ، چه خُدائے ورتہ خنگه مُخاطب شو اَو ورتہ ئے ووئیل، ”زَه دَ
 ابراهیم خُدائے، دَ إِسْحَاقَ خُدائے اَو دَ يَعْقُوبَ خُدائے یم؟“ ㉕ خُدائے دَ مرو
 خُدائے نَه دے بلکه دَ ژوندو خُدائے دے! تاسو پیر ګمراه شوی یئ.“

لوئے حُکم

مٽى ۲۲ : ۳۴ - ۴۰، لُوقا ۱۰ : ۲۵ - ۲۸

㉖ بیا دَ شرعے په عالمانو کبَسَيْ یو کس چه دَ دَوی دا بحث ئے اُوریدو اَو
 پوهه شو چه هغه دَوی ته خنگه بشَه جواب ورکرو، را وراندے شو. تپوس ئے

ترے وکرو، ”کوم يو حُکم دَ تولونه لوئے دے؟“

۲۹ عیسیٰ جواب ورکرو، ”اول دا دے چه، ”ائے اسرائیلہ واؤرہ! مالک زمُوند خُدائے یو مالک دے. ۳۰ تئے د مالک د خپل خُدائے سره د تول زرہ سره، د خپل تول رُوح، د خپل تول عقل اُو د خپل تول طاقت سره مینه کوه.“ ۳۱ دویم دا دے چه، ”د خپل گاوندی سره لکه د ੱخان مینه کوه.“ د دے حُکمونو نه بل لوئے حُکم نشته.“

۳۲ نو شرعے عالم هغہ ته ووئیل، ”آفرین اُستازہ! پیر د بنہ ووئیل، تئے ربنتیا وائے چه خُدائے یو دے اُؤ بے له هغہ نه بل نشته. ۳۳ اُؤ د هغہ سره د تول زرہ د اخلاصہ په پوھہ سره اُؤ په تول طاقت سره مینه ولرئ اُؤ د خپل ੱخان په شان د خپل گاوندی سره مینه کوئ، نو دا د بلے هرے یوے سوزیدونکی قُربانی یا ندرانے نه پیر غورہ کار دے.“

۳۴ هر کله چه عیسیٰ ولیدل چه هغہ خومرہ په پوھہ سره جواب ورکرو نو هغہ ورتہ ووئیل چه ”تئے د خُدائے د بادشاہی نه لرے نئے.“ د دے نه پس بیا چا همت ونہ کرو چه عیسیٰ نه نور تپوسونہ وکری.

د داؤد د زوی په حقله سوال متی ۲۲ : ۴۱ - ۴۶ ، لوقا ۲۰ : ۴۱ - ۴۴

۳۵ اُؤ بیا عیسیٰ د خُدائے په کور کنسے تعلیم ورکرو. داسے ئے ووئیل، ”نو د شرعے عالمان دا څنګه وائی چه مسیح د داؤد زوئے دے؟“ ۳۶ داؤد په خپله د رُوح القدس د اثر لاندے دا وئیلی دی چه:

”مالک زما مالک ته ووئیل،“

زما بنی لاس ته کښینه

تر هغے چه زَه ستا دُبِّىمنان ستا دَ پېشو لاندے نَه کرم.“

﴿٣٧﴾ داؤد په خپله هغه ته مالِک وائی، نو بیا هغه دَ داؤد زوئے خرنگه کیدے
شی؟“

د شرعے عالمان ملامت کول

متی ۲۳ : ۱ - ۲۶، لوقا ۲۰ : ۴۵ - ۴۷

هله پیره گنه وه او پیر په مینه ئے دَ دَه خبرے اُوریدے. ﴿٣٨﴾ عیسیٰ په خپل
تعلیم کبَسے دوئی ته ووئیل چه ”د شرعے د عالمانو نه خبردار اوسي، هفوئ دا
خوبنوي چه دوئی چُوغے آغوستے وي او دیخوا اخوا ئی رائی او په کُوڅو
کبَسے دَ خلقو نه د عزت سلامونه آخلي، ﴿٣٩﴾ او په عبادت خانو کبَسے دَ مشرئ
خائی غواړي او په میلمستیا کبَسے دَ عزت په خائی کبَسینی ﴿٤٠﴾ دا هغه خلق
دی چه دَ کوندو مالونه خوری او د ریا اُوردے اُوردے دُعاګانے کوي، دوئی به د
ټولو نه سخته سزا مُومی.“

د یوئے گنډے بنځی شکرانه

لوقا ۲۱ : ۴ - ۱

﴿٤١﴾ یو ځلے عیسیٰ دَ خدائی دَ کور خزانے ته مخامن ناست وو او دا ننداره
ئے کوله چه خلق په خزانه کبَسے پیسے څنگه اچوی. پیرو مالدارو خلقو پیرے
زياتے پیسے واچولے. ﴿٤٢﴾ په دے کبَسے یوه خواره گنډه راغله او دوه دمری
ئے په کبَسے ورواقول چه دواړه دَ نیمسے پیسے برابر ټو. ﴿٤٣﴾ هغه خپل مُريدان
خان ته راويلل او ورته ئے ووئیل، ”زَه تاسو ته دا وايم چه دے خوارے گنډے دَ
هر چا نه زيات ورکړل. ﴿٤٤﴾ څکه چه هغه نورو چه څه ورکړل دَ هفو سره د
ضرورت نه زيات ټو، خو هغے چه څه ورسره نَه ټو خپل دَ ګذاري هر څه ئے
ورکړل.“

دَ خُدَائِيَ دَ كُورَ دَ بَرِيَادَيِ پَه بَابَ كَبْسَيِ پِيشَنَ گَوئِي

متى ۲۴ : ۱ - ۲ ، لُوقَا ۲۱ : ۵ - ۶

١٣ ﴿١﴾ خَهْ وَخَتْ چَهْ عِيسَى دَ خُدَائِيَ دَ كُورَ نَه رَأَوْتُو نَوَ دَ هَغَهْ يَوْ مُرِيدَ وَرَتَه
وَوَئِيلَ، ”كُورَهْ أُسْتَاذَهْ! خُومَرَهْ لَوَئِيَ گَانَهْ دَيْ! أَوْ خَهْ بَشَكَلَيِ مَكَانُونَهْ دَيْ!“

﴿٢﴾ عِيسَى هَغَهْ تَه وَوَئِيلَ، ”تَهْ دَ لَوَئِيَ لَوَئِيَ مَكَانُونَهْ وَيَنَى؟ پَه دَمَسَ كَبْسَيِ بَه يَوَه
كَتَهْ هَمْ دَ بَلَى دَ پَاسَهْ پَاتَى نَهْ شَى أَوْ تَولَى بَه رَأَوْنَرَوَلى شَى.“

دَ تَكْلِيفُونَوْ شَروع

متى ۲۴ : ۳ - ۱۴ ، لُوقَا ۲۱ : ۷ - ۱۹

﴿٣﴾ أَوْ هَرْ كَلَهْ چَهْ عِيسَى دَ بَسُونَانَوْ پَه غَرَهْ دَ خُدَائِيَ كُورَتَه مَخَامَنَخَ نَاسَتَ وَوْ نَوْ
پَطَرَوسَ، يَعْقُوبَ، يَوْحَنَنَأَوْ اَنْدَرِيَاسَ تَرَى نَه جُدا تِپَوسَ وَكَرَوَ، ﴿٤﴾ ”مُونَبَهْ تَه
وَوَاهَهْ چَهْ دَا كَارَ بَه كَلَهْ كَيْبَرَيَ أَوْ دَمَسَ تَولَوَ دَپُورَهْ كَيْدَوَ نَخْبَسَيِ نَسَانَهْ بَه خَهْ
وَيَ؟“ ﴿٥﴾ عِيسَى وَوَئِيلَ چَهْ ”پَامَ كَوَيَ چَهْ خُوكَ مَوْبَسَيِ لَارَى نَهْ كَرَى.
دَاسَهْ بَه بَيْرَ رَاشَى چَهْ زَمَادَ نُومَ دَعَوَى بَه كَوَيَ أَوْ وَائِي بَه چَهْ زَهْ هَفَهْ يَمَ، أَوْ بَيْرَ
خَلَقَ بَه بَسَيِ لَارَى كَرَى. ﴿٦﴾ هَرْ كَلَهْ چَهْ تَاسَوَ دَلَرى أَوْ نَزَدَوْ جَنَگُونَوْ خَبَرَ
وَأَوْرَئَ نَوْ وَارَ خَطا كَيْبَرَيَ مَهْ چَهْ دَا خَبَرَى بَه ضَرَورَ پَيْسَيْدَرَى خَوَآخَرَ
وَخَتَ بَه لَانَهْ وَيَ رَاغَلَى. ﴿٧﴾ قَوْمُونَهْ بَه دَ قَوْمُونَوْ سَرَهْ پَه جَنَگَ وَيَ، بَادَشَاهَهِ
بَه دَ بَادَشَاهَوْ سَرَهْ، پَه بَيْرَوْ ځَایُونَوْ كَبْسَيِ بَه زَلَزَلَى أَوْ قَحْطَوَنَهْ رَائَى وَلَى دَا بَه
دَ تَكْلِيفُونَوْ شَروعَ وَيَ.

﴿٨﴾ خَوَ تَاسَوَ تَرَى ځَانَ بَيْدارَ سَاتَى. تَاسَوَ بَه عَدَالَتُونَوْ تَه حَوَالَه كَيْبَرَيَ، تَاسَوَ بَه
پَه عَبَادَتَ خَانَوْ كَبْسَيِ پَه كَرَوَوْ وَهَلَى شَى أَوْ تَاسَوَ بَه دَ حَاكِمَانَوْ أَوْ بَادَشَاهَانَوْ دَ
وَرَانَدَهْ پَيْشَ كَولَى كَيْبَرَيَ چَهْ زَمَادَ پَه بَابَ دَهَفَوَيَ پَه وَرَانَدَهْ إَقْرَارَ وَكَرَيَ. ﴿٩﴾
خَوَ دَ خَاتَمَهْ نَه وَرَانَدَهْ بَه زَمَادَ زَيرَى وَعَظَ تَولَوَ قَوْمُونَوْ تَه وَكَرَسَهْ شَى. ﴿١٠﴾ نَوْ

هر کله چه تاسو گرفتار شئ او عدالت ته بوتلے شئ نو دا اول نه دا سوچ مه کوي
 چه تاسو به خه وايئ. خو هر کله چه وخت راشى نو هغه وخت چه خه د وينا د
 پاره درکړے شى هغه وايئ، څکه چه دا به ستاسو خبرې نه وي بلکه ستاسو په
 ژبه رُوحُ الْقُدْس ګویا وي. ^{۱۲} ورور به د ورور د مرګ مُخبر شى او پلار د
 زوئى، بچى به د خپل مور پلار خلاف شى او هفوئ به وژنى. ^{۱۳} ټول به زما د
 نوم په سبب تاسو سره کينه لري، خو گُوم سړے چه تر آخره صبر وکړي هغه به
 بچ شى.

لوئي مُصيبيت

متى ۲۴ : ۲۰ - ۲۸، لوقا ۲۱ : ۲۰ - ۲۴

^{۱۴} هر کله چه تاسو ووينې چه هغه ”بریاد کوونکی پليت شئے“ په هغه خائې
 کښے ولاړ دې چرته چه نه دې پکار، نو لوستونکی د پوهه شى. نو هغه خوک
 چه په یهودیه کښے وي هفوئ د غُرونو ته وتنستي. ^{۱۵} که خوک سړے د چت د
 پاسه وي هغه د کله هم کور ته لاندې راکُوز نه شى چه خه ترے وي باسى. ^{۱۶} او
 که خوک په پتني کښے وي نو هغه د په خپله چوغه پسے راونه گرزي. ^{۱۷}
 افسوس دې په هغه بشو چه په هغو ورخو کښے اميدوارې وي او په هغو چه
 بچو ته تى ورکوی. ^{۱۸} دعا کوي چه دا په ژمي کښے پیبن نه شى. ^{۱۹} څکه
 چه د کله نه خدائې پاک دا دُنیا پیدا کړے ده، داسې تنگسيا او بدہ ورخ لا تر
 اوسيه نه خو راغلے ده او نه به چرے بیا راشى. ^{۲۰} که چرے مالک دغه د
 تکلیف ورخے کمے کړے نه وئے نو هیڅ یو بشر به هم ژوندې نه وہ پاتې، خو
 د خپلو غوره کرو د خاطره هغه دا ورخے کمے کړے.

^{۲۱} بیا که چرے خوک تاسو ته دا ووائی چه ګورئ! مسیح دلته دې يا هلتہ
 دې، نو یقین پرسے مه کوي. ^{۲۲} ولے چه داسې خلق به رائۍ چه ځان ته به
 مسیح او نبيان وائی خو وي به نه، او عجیبه کارونه به بنکاره کوي، او که مُمکن

وی نو غوره کړی خلق به وغلوي. ۲۳ خو تاسو خبردار اوسي، ما تاسو د اول
نه په دیے خبر کړئ.

د این آدم راتلل

متى ۲۴ : ۲۹ - ۳۱، لُوقا ۲۱ : ۲۵ - ۲۸

۲۴ خو په هغه ورکو کښے د دیے تنګسیا نه پس به نمر تور شی اؤ سپوردمی به
رنا نه کوي. ۲۵ ستوري به د آسمان نه راغورزېږي، د آسمان طاقټونه به
ولېزولیې شی. ۲۶ بیا به هفوئ ووینی چه این آدم هفوئ په وریکو کښے په
لوئیې قدرت اؤ پیر شان اؤ شوکت سره راھي. ۲۷ اؤ هغه به فربنۍ واسټوی
اؤ د آسمان د څلورو غارو نه اؤ د دُنيا د آخری حُدونو نه به خپل غوره کړي
خلق راغوند کړي.

د اينځر د ونې سبق

متى ۲۴ : ۳۲ - ۳۵، لُوقا ۲۱ : ۳۳ - ۲۹

۲۸ د اينځر د ونې نه سبق واخلي. کله چه د هغې نرمے خانګې غوټئ ونيسي،
پانې وکړي نو تاسو پوهه شئ چه اوږدې په راتلو دی. ۲۹ هم دغه شان چه
تاسو دا ټولیې علامې ووینې نو تاسو پوهه شئ چه هغه نزدې دی اؤ په دروازه
کښے ولار دی. ۳۰ زه تاسو ته دا وايم چه دا موجوده پېړئ به تيره نه شی تر
څو چه دا ټولیې خبرې ونه شی. ۳۱ مزکه اؤ آسمانونه به فنا شی خو زما کلام
به هیچرې فنا نه شی.

نامعلومه ورخ اؤ ساعت

متى ۲۴ : ۳۶ - ۴۴

۳۲ خو د هغې ورڅې اؤ هغه ساعت پته هیچا ته نشته، نه د آسمان فربنټو ته اؤ

نَهْ زَوْئِيْسَ تَهْ، خَوْ يَوَاخْيَسَ يَوْ پَلَارْ پَرَسَ خَبَرْ دَيْسَ. ٣٣ خَبَرْ دَارْ شَيْ، وَيَبْسَ اُوسَيْ تَاسَوْ دَدَيْ نَهْ خَبَرْ نَهْ بَيْ چَهْ هَفَهْ وَخَتْ بَهْ كَلَهْ رَائِيْ. ٣٤ دَدَيْ مِثَالْ دَهَفَهْ سَرَپَيْ دَيْسَ چَهْ دَكُورَهْ لَرَسَ وَيْ اُؤْ خَهْ وَخَتْ چَهْ خَپَلْ كَوَرْ نَهْ تَلوْ نَوْ خَپَلْوْ غُلَامَانَوْ تَهْ ئَيْسَ اِختِيَارْ وَرَكَرَوْ چَهْ هَرْ يَوْ دَخَپَلْ كَارْ كَوَى اُؤْ خَوَكِيدَارْ تَهْ ئَيْسَ حُكْمَ وَرَكَرَوْ چَهْ بَيَدَارْ اُوسَهْ. ٣٥ نَوْ بَيَا تَاسَوْ بَيَدَارْ اُوسَيْ حَكَهْ چَهْ تَاسَوْ پَهْ دَيْسَ نَهْ بَيْ خَبَرْ چَهْ دَكَورْ مَالِكَ كَلَهْ رَائِيْ، مَابَسَامَ كَهْ پَهْ نِيمَهْ شَپَهْ، پَهْ چَرَگَ بَانَگَ كَهْ سَحَرْ پَهْ خَرَهْ. ٣٦ كَهْ چَرَسَ هَفَهْ نَاخَاپَهْ رَاشِيْ نَوْ چَهْ هَفَهْ مَوْ أُودَهْ لَانَدَيْ نَهْ كَرَيْ. ٣٧ اُؤْ زَهْ چَهْ خَهْ تَاسَوْ تَهْ وَايَمَ نَوْ تَولَوْ تَهْ ئَيْسَ وَايَمَ چَهْ بَيَدَارْ اُوسَيْ.“

دَ عِيسَى دَ قَتْلَ كَوْلُو سَازَش

مَتَى ٢٦ : ١ - ٥، لُوقَا ٢٢ : ١ - ٢، يَوْحَنَة ١١ : ٤٥ - ٥٣

١٤ ١ نَوْ دَفَسَحْ اُؤْ دَپَتِيرَسَ بَوَبَيْ اِخْتَرْ تَهْ دَوَهْ وَرَخَيْسَ پَاتَسَ وَيْ اُؤْ مَشَرَانَوْ كَاهَنَانَوْ اُؤْ دَشَرِعَسَ عَالَمَانَوْ خَهْ دَاسَسَ دَتَكَيْ إِلَزَامَ لَتَوَوْ چَهْ عِيسَى پَرَسَ وَنِيسَى اُؤْ وَئَيْسَ وَذَنَى. ٢ هَغَوَيْ وَوَئِيلَ چَهْ ”دَادِ دَأَخْتَرَ پَهْ وَرَخَوْ كَبَسَيْ نَهْ وَيْ، هَسَسَ نَهْ چَهْ پَهْ خَلَقَوْ كَبَسَيْ فَسَادَ جَوَرْ شَىْ.“

پَهْ بَيَتِ عَنِيَاھَ كَبَسَيْ دَ عِيسَى پَهْ سَرْ عَطَرْ اَچَوْل

مَتَى ٢٦ : ٦ - ١٣، يَوْحَنَة ١٢ : ١ - ٨

٣ عِيسَى دَشَمَعُونْ جُذَامِيْ پَهْ كَورْ كَبَسَيْ پَهْ بَيَتِ عَنِيَاھَ كَبَسَيْ وَوْ. كَلَهْ چَهْ هَفَهْ بَوَبَيْ تَهْ كَبَسِينَاستَوْ، يَوْهْ بَسَخَهْ رَاغَلَهْ اُؤْ پَيْرَ قِيمَتَيْ خَالِصَ عَطَرَ ئَيْ پَهْ عَطَرَ دَانَ كَبَسَيْ رَاوِرَل. هَغَيْ عَطَرَ دَانَ خَلَاصَ كَرَوْ اُؤْ دَهَفَهْ پَهْ سَرَئَيْ عَطَرَ وَأَچَوْل. ٤ پَهْ حَاضِرَ مَجَلسَ كَبَسَيْ خَنَى كَسَانَوْ پَهْ غُصَهْ كَبَسَيْ وَوَئِيلَ چَهْ ”دَادِ خَهْ فَضُولَ خَرَچَى دَه؟ ٥ حَكَهْ چَهْ دَادِ عَطَرَ خَوْ بَهْ پَهْ دَريَوْ سَوَوْ روَبَوْ خَرَخَ شَوَى وَئَيْ اُؤْ پَيْسَسَ بَهْ ئَيْسَ خَوارَانَوْ تَهْ وَرَكَرَيْ شَوَى وَئَيْسَ.“ نَوْ هَغَوَيْ هَغَيْ تَهْ غَصَهْ وَكَرَهْ.

٦ خو عیسی ووئیل، ”دا پریبدئ، تاسو دا ولے تنگوئ؟ هغے زما سره پیر بشة کړی دی. ٧ څکه چه خواران خو به تل تاسو سره وی آؤ هر کله چه تاسو غواړئ د هغوي مدد کولے شئ خو زه به تل تاسو سره نه يم. ٨ هغے نه چه خه کیدے شول، هغه ئې ما سره وکړل. هغے د بسخولو نه وړاندې زما په بدن عطر واچول. ٩ زه تاسو ته دا وايم چه د دنیا په مخ چه چرته هم زما د زیری وعظ کېږي نو خه چه دې کړي وی دا به د دې دیادګار په طور یادولے شي.“

د یهوداہ اسکريوتی په عیسی مُخبری کولو ته راضی کيدل

متى ۲۶ : ۱۴ - ۱۶ ، لوقا ۲۲ : ۳ - ۶

١٠ نو بیا یهوداہ اسکريوتی چه په هغه دولسو مُریدانو کښې یو وو، مشرانو کاهنانو ته لارو آؤ په عیسی ئې مُخبری وکړه. ١١ چه هغوي د هغه د راتلو د غرض نه خبر شول نو هغوي پير خوشحاله شول آؤ د هغه سره ئې د پیسو لوظ وکړو، آؤ هغه د داسې بنې موقعې په تلاش کښې شو چه په هغه مُخبری وکړي.

د مُریدانو سره فسح خوپل

متى ۲۶ : ۱۷ - ۲۵ ، لوقا ۲۲ : ۷ - ۲۳ ، ۲۱ ، ۱۴ - ۲۱ ، یوحنا ۱۳ : ۳۰ - ۲۱

١٢ د پتیرې پوپئ د اختر په ورومبې ورخ چه هغوي د فسح ګډورې ټربانولو، د عیسی مُریدانو هغه ته ووئیل چه ”ستا خه مرضی ده چه مونږ چرته لار شو چه ستا د پاره د فسح د ګډورۍ خورلو تیاری وکړو؟“

١٣ نو هغه خپل دوه مُریدان د دې هدایاتو سره ولیبل، ”ښار ته لار شئ، یو سره به ووینې چه د اوپو منګې به وړی، په هغه پسې لار شئ. ١٤ آؤ هغه چه کوم کور ته ننوزی نو د هغه کور مالک ته دا پیغام ورکړئ، چه أستاذ وائی چه زما آؤ زما د مُریدانو د پاره د فسح د ګډورۍ خورلو د پاره کومه کوته مُقرره

شوئے ده؟ ۱۵ هغه به تاسو ته يوه لویه تیاره بالاخانه وښائی، زمۇنبو د پاره هلته د فسح تیاري وکړئ.“

۱۶ بیا مُریدان روان شول آؤ هر کله چه بسار ته د ننه شول نو هفوئ هر خه هغه شان وموندل لکه چه هغه ورته وئیلی ټو، نو هفوئ د فسح تیاري وکړله.

۱۷ مابسام د دولسو مُریدانو سره عیسىٰ راغې. ۱۸ خه وخت چه هفوئ پوپۍ ته کښیناستل نو عیسىٰ ووئيل، ”زه تاسو ته دا وايم چه په تاسو کښې به یو په ما مُخبری کوي، هغه یو چه ما سره پوپۍ خوری.“

۱۹ ۲۰ په دې هفوئ غمژن شول آؤ یو یو هغه ته ووئيل، ”يقیناً چه زه به نه یم؟“ هغه ورته ووئيل چه، ”دا په دولسو کښې یو دې خوک چه ما سره په یوه تالئ کښې لاس بسته کوي. ۲۱ ۲۲ ابن آدم به هم داسې مرشی لکه چه د هغه په حقله په صحيفو کښې ليکلی شوی دی خو افسوس په هغه سړی دې خوک چه به په ابن آدم مُخبری کوي! د هغه سړی د پاره به دا پیره غوره وه چه هغه هدو پیدا شوئے نه وئے.“

د عشا ریانی مُقرروول

متى ۲۶ : ۳۰ - ۲۶ ، لُوقا ۲۲ : ۱۴ - ۲۰ ، اول کورنتیان ۱۱ : ۲۳ - ۲۵

۲۳ د خوراک په وخت عیسىٰ یوه پوپۍ راواخسته، شکرئے پرمې وکړو آؤ ما ته ئئے کړه. په هفوئ ئئے وویشه او وئے وئيل، ”دا واخلي، دا زما بدنه ده.“

۲۴ بیا هغه یو کنډول راپورته کړو آؤ د خدائے شکرئے وویستو آؤ هفوئ له ئے ورکړو آؤ هفوئ ټولو ترې وڅښل. ۲۵ آؤ بیا هغه ووئيل چه ”دا زما د وعدے وينه ده چه د پیرو خلقو د پاره توئېږي. ۲۶ یقیناً زه تاسو ته دا وايم چه د انګورو اویه به زه بیا تر هغے ورځے پورې هیڅ کله ونہ څښم تر خو چه زه د

خُدائے په بادشاھی کبنسے تازہ ونہ خبشم۔

﴿٢٦﴾ دَ ثَنَا وَيْلُو نَهْ پِسْ هَغْوَى بَهْ رَوْتَلْ أَوْ دَ بَسْوَنَانُو غَرَّهْ تَهْ لَارْل.

دَ پَطْرُوسْ دَ إِنْكَارْ پِيشْ گُويَّ

متى ۲۶ : ۳۱ - ۳۵ ، لُوقا ۲۲ : ۳۴ - ۳۱ ، يوحنا ۱۳ : ۳۶ - ۳۸

﴿٢٧﴾ أَوْ عِيسَى هَغْوَى تَهْ وَوَئِيلْ، ”تَاسُو تَولْ بَهْ تَينِدَكْ وَخُورَى چَكَهْ چَهْ دَ لِيكَلى شَوَى دَى چَهْ، ”زَهْ بَهْ شَپُونْ وَوَهْمْ أَوْ گَلَهْ بَهْ خُورَى وَرَهْ شَىْ.“ ﴿٢٨﴾ خَوْ بَيا هَمْ چَهْ زَهْ دَوْبَارَهْ پَاخْوَلَهْ شَمْ نَوْ زَهْ بَهْ لَهْ تَاسُو نَهْ وَرَانَدَهْ گَلَلِيلْ تَهْ لَارْ شَمْ.

﴿٢٩﴾ پَطْرُوسْ جَوابْ وَرَكْرُو، ”بَلْ هَرْ يَوْ بَهْ تَينِدَكْ وَخُورَى خَوْ زَهْ بَهْ ئَى وَنَهْ خَورَمْ.“

﴿٣٠﴾ عِيسَى وَرَتَهْ وَوَئِيلْ، ”زَهْ تَاهْ دَا وَأَيمْ چَهْ نَنْ، هَمْ پَهْ دَى شَپَهْ دَ چَرَگْ دَ بَانَگْ نَهْ دَوَهْ چَلَهْ أَولْ بَهْ تَهْ دَرَهْ چَلَهْ زَما نَهْ إِنْكَارِي شَىْ.“

﴿٣١﴾ خَوْ هَفَهْ بَيا بَيا پَهْ دَى زَورْ وَرَكْرُو، ”كَهْ چَرَهْ زَهْ تَاهْ سَرَهْ مَرْ هَمْ شَمْ خَوْ لَهْ تَاهْ نَهْ بَهْ چَرَهْ هَمْ مُنْكَرْ نَهْ شَمْ.“

أَوْ هَغْوَى تَولُو هَمْ دَغَهْ شَانْ وَوَئِيلْ.

په گیتسمنے کبنسے دُعا کول

متى ۲۶ : ۳۶ - ۴۶ ، لُوقا ۲۲ : ۳۹ - ۴۶

﴿٣٢﴾ كَلَهْ چَهْ هَغْوَى گِيتسمنے نُومَهْ خَائِيَّ تَهْ وَرَسِيدَلْ نَوْ عِيسَى خَپَلَوْ مُرِيدَانَوْ تَهْ وَوَئِيلْ، ”تَرْ خَوْ چَهْ زَهْ دُعا كَوْمْ تَاسُو دَلَتَهْ كَبَيِينَيْ.“ ﴿٣٣﴾ أَوْ بَيا ئَى دَخَانَ سَرَهْ پَطْرُوسْ، يَعْقُوبْ أَوْ يَوْحَنَانَ بَوتَلَلْ، نَوْ هَيَبَتْ وَاحْسَنَتْ أَوْ سَاهْ پَوَبَى پَرَهْ رَاغَلَهْ.

أَوْ هَفَّهُ هَغْوَى تَهْ وَوَئِيلَ، ”زَمَا زَرَهَ دَغْمَهُ چُوَى أَوْ مَرْگَ تَهْ نَزَدَيْ يَمْ. دَلْتَهْ اِيسَارْ شَىءْ، بَيْدارْ اوْسَى.“ ٣٥ بِيا هَفَهُ لَبْ وَرَانِدَيْ لَارَوْ أَوْ پَهْ مَزَكَهْ پَرِيوْتَوْ أَوْ دُعَائِى وَغَوبَنْتَلَهْ، ”كَهْ دَا كِيدَيْ شَى نَوْ دَا سَاعَتْ دِلَهْ مَانَهْ تَيرَ شَى.“ ٣٦ هَفَّهُ وَوَئِيلَ، ”آبَا“، يَعْنِى پَلَارَه! ”سَتا دَپَارَهْ هَرَ خَهَ مُمْكَنْ دَى. دَا دَمُصِيبَتْ پَيَالَهْ لَهْ مَانَهْ لَرَيْ كَرَهْ، دَاسَيْ نَهْ لَكَهْ چَهَ زَهَ ئَى غَواِرمَ، دَاسَيْ لَكَهْ چَهَ تَهَ ئَى غَواِرمَ.“ ٣٧ هَفَهُ بَيْرَتَهْ رَاغَى أَوْ هَغْوَى ئَى أُودَهْ وَمُونَدَلَهْ. نَوْ هَفَّهُ پَطَرَوَسَ تَهْ وَوَئِيلَ، ”شَمَعُونَهَ! أُودَهْ يَئَى خَهَ؟ آيَا تَهَ يَوْ مَيْ كِينَتَهْ قَدَرَ لَهْ هَمْ وَيَبَنْ نَهَ شَوَّهَ پَاتَهْ كِيدَيْ؟“ ٣٨ تَولَهْ وَيَبَنْ اوْسَى أَوْ دُعَاءَ كَوَئَ چَهَ تَاسَوْ پَهْ آزَمِيشَتْ كَبَسَهْ پَرَهْ نَهَ وَزَئَ. رُوحَ خَوَ تَيَارَ دَهْ خَوَ بَدَنَ كَمَزُورَهْ دَهْ.“ ٣٩

٤٠ يَوْ خَلَ بِيا هَفَهُ لَارَوْ أَوْ هَمْ هَفَهُ شَانَ ئَى دُعَاءَ وَغَوبَنْتَهْ. چَهَ بَيْرَتَهْ رَاغَى نَوْ هَغْوَى ئَى بِيا أُودَهْ وَمُونَدَلَهْ چَهَ دَهَ هَغْوَى سَتَرَگَهْ دَرَنَهْ وَهَ، أَوْ هَغْوَى پَهْ دَهْ نَهَ پَوَهِيدَلَهْ چَهَ خَهَ جَوابَ وَرَكَرَى.

٤١ درِيمَ خَلَ هَفَهُ رَاغَى أَوْ هَغْوَى تَهْ ئَى وَوَئِيلَ چَهَ ”هَفَسَهْ لَا أُودَهْ يَيْ أَوْ هَفَسَهْ لَا آرَامَ كَوَئَ؟ بَسْ دَهْ! وَشَوَهَ، وَخَتْ رَاغَى، إِبَنَ آدَمَ كُنَاهَ كَارَانَوَ تَهْ حَوَالَهْ كَبَرَى. ٤٢ پَورَتَهْ شَىءْ، خَىءَ چَهَ حُوَ! زَمَا مُخْبَرَ نَزَدَيْ رَاغَلَهْ دَهْ.“

پَهْ عَيْسَى مُخْبَرَى أَوْ دَهَ هَفَّهُ كَرْفَتَارِى

متى ٢٦ : ٤٧ - ٥٦، لُوقَا ٢٢ : ٤٧ - ٥٣، يَوْحَنَة ١٨ : ٣ - ١٢

٤٣ سَمَدَسْتَى چَهَ لَا عَيْسَى خَبَرَهْ كَوْلَهْ يَهُودَاهْ چَهَ پَهْ دَولَسَوْ مُرِيدَانَوَ كَبَسَهْ يَوْ وَوَ، هَفَهُ أَوْ بَيْرَ خَلَقَ چَهَ تُورَهْ أَوْ كَوْتَكَهْ وَرَسَرَهْ وَهَ رَاخْرَگَندَ شَوَلَهْ. هَغْوَى مَشَرَانَوَ كَاهَنَانَوَ، دَشَرَعَهْ عَالَمَانَوَ أَوْ اولَسَى مَشَرَانَوَ رَالِيَدَلَى ُوَوَهْ. ٤٤ مُخْبَرَ دَهَوَهْ سَرَهْ يَوْ نَخْبَسَهْ مُقَرَّرَهْ كَبَرَهْ وَهْ، ”هَفَهُ خَوَكَ چَهَ زَهَ كَبَلَ كَرَمَ هَفَهُ دَهْ.“ هَفَهُ وَنَيْسَى أَوْ دَخَانَ سَرَهْ ئَى پَهْ حَفَاظَتْ بُوزَئَ.“

❸ کله چه دئے هفه ځائے ته را اور سیدو نو هفه سمدستي وروراندې شو اوءی عيسیٰ ته ئے ووئیل، ”استاذه!“ اوءی کېبل ئے کرو. ❹ بیا هفوئ هفه ونیوو اوءی قابوئے کرو. ❺ په هفه خلقو کښے چه ولار ټو یو کس خپله توره راوویسته اوءی د مشر کاهن په نوکر ئے گذار وکړو اوءی د هفه غوبه ئے پریکړو. ❻ بیا عیسىٰ ووئیل، ”آیا تاسو ما پاکو ګنئ چه د تورو اوءی کوتکو سره زما په نیولو پسے راوتلی بیئ خه؟ ❾ زه هره ورخ تاسو سره د خُدائے په کور کښے وم اوءی تعلیم میزه درکولو خو تاسو ما ته لاس نه وو راوري. دا ځکه وشول چه صحيفه پوره شی.“ ❿ نو بیا دیزه مُربدانو یواخے پرینبودو اوءی ټول ترے وتبنتیدل.

❻ خوک چه ورسره ټو په هفو کښے یو څوان وو چه د مهینے لټے د خادر لنگ ئے وهلے وو. ❽ هفوئ د هفه د نیولو کوشش وکړو خو هفه خپل د مهینے لټے خادر پرینبودو اوءی لغز برینه وتبنتیدلو.

د عیسىٰ د جرگے په منځ کښے پیشی

متى ۲۶ : ۵۷ - ۶۸ ، لوقا ۲۲ : ۵۴ - ۵۵ ، ۶۳ - ۷۱ ، یوحنا ۱۸ : ۱۳ - ۱۹ ، ۱۴ - ۲۴

❻ بیا هفوئ عیسىٰ د مشر کاهن کورته روان کړو چرته چه مشران کاهنان، د شرعے عالمان اوءی اولسی مشران ټول را جمع کيدل. ❽ پتروس عن د مشر کاهن د غولی پوری ورپسے روستو روستو تلو اوءی هلتہ هفه د نوکرانو سره کښنasto اوءی اور ته ئے ځان تودوو. ❾ مشرانو کاهنانو اوءی ټولے جرگے دا کوشش وکړو چه د عیسىٰ په خلاف داسے څه ګواهی پیدا کړی چه د مرگ حکم پرے وکړی خو داسے ګواهی ئے پیدا نه کړے شوه. ❿ پیرو د هفه برخلاف د دروغو ګواهی وکړه خو د هفو بیان د یو بل سره نه یو کيدلو.

❽ ځنی پاخیدل اوءی د هفه برخلاف ئے داسے د دروغو ګواهی وکړه چه ”مُوند د ده د خُلے نه دا آئريدلی دی چه زه به دا د خُدائے کور ورانوم چه بنی آدمو ودان کړے دی اوءی په دریو ورڅو کښے به بل داسے ودان کرم چه هفه به

په لاسُونو نه وی جوړ شوئے۔” ۵۹ خو په دے خبره د هفوئ په گواهی کښے یووالے نه وو.

۶۰ نو بیا مشر کاهن په خپل ځائے ودریدلو اؤ د عیسی نه ئے پتوس وکړو، ”دا گواهان چه ستا خلاف خله الْزَامُونَه لکوی، د دے ستا سره خله جواب شته؟“

۶۱ خو هغه چپ پاتے شو اؤ هیڅ جواب ئے ورنه کړو. بیا مشر کاهن ترے تپوس وکړو، ”آیا ته د تبارک الله زوئے مسیح ئے خله؟“

۶۲ عیسی ووئیل چه ”زَه يم اؤ تاسو به ابن آدم د خُدائے بنی لاس ته ناست اؤ د آسمان په وریخو کښے په راتلو ووینې.“

۶۳ نو بیا مشر کاهن خپلے جامے وشلوی اؤ وئیل، ”د دے نه پس هم د نورو گواهانو خله حاجت شته؟“ ۶۴ تاسو په خپله کُفر واوریدو، تاسو په کښے خله وايئ؟“

هفوئ په شريکه فتوی ولکوله اؤ د قتل حُکم ئے پرس وکړو.

۶۵ چا په هغه تُوكل اؤ په سُوکونوئے وہلو اؤ چغے ئے وھلے چه ”پیشن گوئی وکړه!“ اؤ د هفوئ نوکرانو هم په هغه راباندے کړے.

د پتروس انکار

متى ۲۶ : ۶۹ - ۷۵ ، لوقا ۲۲ : ۵۶ - ۶۲ ، یوحنا ۱۸ : ۱۵ - ۱۸ - ۲۵ - ۲۷

۶۶ په دے دوران کښے پتروس لا هغه شان په غولی کښے وو. د مشر کاهن یوه خدمتکاره په هغه لار تیریده. ۶۷ چه هغه ئے اور ته په تودیدو ولیدو، نو هغې هغه ته وکتل اؤ وئیل، ”ته خو هم د دے ناصری عیسی ملګرې وې.“

٦٨ خو هغه منکر شو اؤ وئے وئیل، ”ما ته هیخ پته نشته، زَه نَه پوهیبم چه ستا
مطلوب خه دے.“ بیا هغه بھر پیوبئ ته لارو.

٦٩ اؤ هغے خدمت گارے هغه هلتہ بیا ولیدو اؤ ولاړو خلقو ته ئے ووئیل،
”دئے د هغه ملګرے دے.“ ٧٠ اؤ هغه بیا منکر شو.

ناستو خلقو یو څل بیا پطروس ته ووئیل، ”بے شکه ته د هغوي نه یو ئے ځکه چه
ته د کلیل یئے.“ ٧١ په دے هغه په بشیرو سر شو اؤ په قسم سره ئے ووئیل،
”تاسو چه د کوم سړی ذکر کوئ زَه هغه نه پیژنم.“

٧٢ بیا چرګ دویم څل بانګ ووې اؤ پطروس ته رایاد شو چه عیسی هغه ته
وئیلی ټو چه ”د چرګ د دوه څله بانګ وئیلو نه وړاندې به ته زمانه درې څله
منکر شی،“ اؤ د هغه اوښکے روانے شوې اؤ په ژړا شو.

عیسی د پیلاطوس په مخ کښے

متى ۲۷ : ۱ - ۲ - ۱۱ - ۱۴ ، لوقا ۲۳ : ۱ - ۵ ، یوحنا ۱۸ : ۲۸ - ۳۸

١٥ ٠٣ هر کله چه سحر شو نو مشرانو کاهنانو، د شرعے عالمانو اؤ اولسی
مشرانو په صلاح دا فیصله وکړه اؤ عیسی ئے په ځولنو کښے وټپلو، بیا ئے
هغه روان کړو، پیلاطوس ته ئے حواله کړو. ٠٤ پیلاطوس د هغه نه تپوس وکړو
چه ”ته د یهودیانو بادشاہ ئے خه؟“

هغه جواب ورکړو، ”تا په خپله ووې.“

٠٥ اؤ مشرانو کاهنانو په هغه پیر الزامونه ولکول. ٠٦ پیلاطوس د هغه نه بیا
تپوس وکړو، ”آیا ته په خپله صفائع کښے خه وینا نه لرے؟ ته ګورے چه دوئ
په تا خومره الزامونه لکوی.“

⁽⁵⁾ خو پیلاطوس په دے خبره حیران شو چه عیسیٰ بل هیخ جواب ورنئے کړو.

په عیسیٰ باندے د مرګ فتوی

متى ۲۷ : ۱۵ - ۲۶، لوقا ۲۳ : ۱۳ - ۲۵، یوحنا ۱۸ : ۳۹ - ۴۰

⁽⁶⁾ د اختر په موقع به د حاکم دا دستور وو چه د خلقو په خوبنې به ئے یو
قیدی آزادوو. ⁽⁷⁾ په دغه وخت کښے برابا نومے یو مُجرم د باعیانو سره په قید
کښے وو چه د بغاوت په وخت ئے قتل کړے وو. ⁽⁸⁾ کله چه خلق د دستور په
مُطابق سوال له راغل نو پیلاطوس جواب ورکړو چه ⁽⁹⁾ ”تاسو دا غواړئ چه
زه د یهودیانو بادشاہ تاسو ته آزاد کرم؟“ ⁽۱۰⁾ ځکه چه هغه ته دا پته وه چه هفوی
عیسیٰ تشن په حسد هغه له راوستے دے.

⁽۱۱⁾ خو مشرانو کاهنانو خلق ولمسول چه هغه ته ووائی چه ”عیسیٰ نه بلکه برابا
رأپرېډه.“ ⁽۱۲⁾ پیلاطوس بیا هفوی ته ووئیل چه ”کُوم سپری ته چه تاسو د
یهودیانو بادشاہ وايئ، د هغه سره څه وکرم؟“

⁽۱۳⁾ هفوی چغے کړے، ”هغه په سولئ وخيژوه!“

⁽۱۴⁾ پیلاطوس تپوس وکړو چه ”ولیے، هغه څه بد کار کړے دے؟“

خو هفوی نورے هم چغے تیزے کړے، ”هغه په سولئ وخيژوه!“

⁽۱۵⁾ نو پیلاطوس د خلقو د تسلی د پاره برابا ور آزاد کړو اؤ د عیسیٰ د پاره ئے
کُم وکړو چه په کرورو د ووھلے شی اؤ په سولئ د کړے شی.

د سپاهیانو په عیسیٰ پورے توقے کول

متى ۲۷ : ۲۷ - ۳۱، یوحنا ۱۹ : ۲ - ۳

بیا سپاهیانو هغه غولی ته دَننه کرو، دَ حاکم دَ قلعه ټوله پلنہ ئے راجمع
 کرہ. ۱۷ عیسیٰ ته ئے سرے جامے واغوستے اُو دَ ازغو تاج ئے ورپه سر
 کرو. ۱۸ اُو بیا ئے هغه ته په دے تکو سلامی کوله، ”آئے دَ یهودیانو بادشاہ!
 سلام.“ ۱۹ بیا هفوئ هغه په بینت په سرسر وھلو اُو تُوكانی ئے پرے تُو کرل اُو
 بیا هغه ته په گوپو شول اُو دَ توقو سجدے ئے ورتہ وکرلے. ۲۰ کله چه هفوئ
 خپلے توقے بس کرلے نو دَ هغه نه ئے هغه سرے جامے لرے کرے اُو خپلے
 ئے ورتہ واچولے. بیا هفوئ هغه بھر ته بوتلوجه په سولئ ئے کری.

دَ عیسیٰ په سولئ کول

متی ۲۷ : ۳۲ - ۴۴ ، لُوقا ۲۳ : ۲۶ - ۴۳ ، یوحنا ۱۹ : ۱۷ - ۲۷

۲۱ دَ سکندر اُو روپوس پلار شمعون خوک چه دَ کیرینی او سیدونکے وو دَ
 میرے نه په هغه لاره راتیریدو اُو هفوئ هغه په بیگار ونیوو چه دَ عیسیٰ سولئ
 یوسی. ۲۲ هفوئ عیسیٰ گولگتا نومے ځائے ته راوستو چه مطلب ئے دَ کُپری
 ځائے دے. ۲۳ هغه ته ئے دَ مُسره گډ کری شراب ورکړل خو هغه ونہ
 څښل. ۲۴ بیا هفوئ هغه په سولئ پورے وترلو اُو دَ هغه جامے ئے په خپلوا
 کښے وویشلے، هسک ئے پرے واچوو چه کُوم شے دَ چا شی. ۲۵ دَ سولئ
 وخت دَ سحر نهه بجے وو. ۲۶ اُو دَ هغه خلاف لګولے شوئے إلزام چه په تخته
 ئے لیکلے وو، داسے وو، ”دَ یهودیانو بادشاہ.“ ۲۷ دوه ډاکوان ئے هم دَ هغه
 سره په سولئ کری ڦو، یو دَ هغه بنی لاس ته اُو بل دَ هغه ګس لاس ته. ۲۸ دغه
 شان دَ صحیفو دا پیشن گوئی صحیح ثابتہ شوہ چه ”هغه دَ مجرمانو سره یو
 ځائے شو.“

۲۹ په لاره تیریدونکو هغه ته کنڅلے کولے، هفوئ چغے کرے، سُونه ئے
 وخوزول چه ”واه! ته چه دَ خُدائے کور نړوے اُو په دریو ورخو کښے به ئے بیا
 جو روے! ۳۰ دَ دے سولئ نه راکُوز شه اُو خپل ځان بچ کړه!“

دغه شان مشرانو کاہنانو اؤ د شرعے عالمانو هم په خپلو کښے ورپورے
 ټوچے کولے اؤ وئيل ئے چه ”هغه خونور خلق بچ کول خو خپل ځان نه شی بچ
 کولے.“ پريندئ چه مسيح، د إسرائيلو بادشاه، اوسم د سولي نه راکُوز شی.
 که مُونب دا ووينو نو ايمان به پرسه راڳُو.“

تر دے چه هفه خوک چه د هغه سره په سولي شوي ڦو هفوئ هم هفه ملامتولو.

د عيسۍ مرگ

متى ۲۷ : ۴۵ - ۵۶، لوقا ۲۳ : ۴۴ - ۴۹، يوحنا ۱۹ : ۲۸ - ۳۰

د غرمے مال په ټوله مزکه تيارة راخوره شوه اؤ د کُوز ماسپېښين تر دريو
 بچو پورے وه.“ اؤ درے بجے عيسۍ په زوره چفرے کړے چه ”ايلی! ايلی!
 لما شبقتني؟“ چه ترجمه ئے دا ده، ”زما خدايه! زما خدايه! تا زَه ولے
 پريښو دلم؟“ ځنے ولاړو خلقو چه دا واوريدل نو وئے وئيل، ”وګوري! هفه
 إلياس ته نعرے وه.“ یو سړي دؤ کرو، یو اسفنج ئے د سرکے نه ډک کرو
 اؤ د هغه شُوندو ته ئے د یوے لبنتے په سر ونیولو اؤ هغه ووئيل چه ”گورو چه
 إلياس راشی اؤ دئے راکُوز کړي.“

بيا عيسۍ یوه کريکه وویسته اؤ ساه ئے ورکړه.

اؤ د خُدائے د کور پرده د یو سر نه بل سر ته دوه ټوته شوه.“ اؤ کوم
 صوبه دار چه هغه ته مخامنځ ولاړ وو چه هغه ولیدل چه هغه څنګه ساه ورکړه نو
 وئے وئيل، ”ربستيا دی چه دا سرے د خُدائے زوئے وو!“

یو خو بشئے هم هلتہ موجودے وے اؤ د ورایه ئے ننداره کوله. په هفوئ
 کښے مریم مګدلينی، د کشر یعقوب اؤ یوسیس مور مریم اؤ سلومی وے.
 څه وخت چه هغه په ګلیل کښے وو نو دوئ ټولے د هغه سره وے اؤ خدمت

ئے ورلہ کا وو اُو نورے پیرے داسے وے خوک چه دَ هَفَّة سره بیتُ المُقدس ته راغلے وے.

د عیسیٰ پشخول

متی ۲۷ : ۵۷ - ۶۱، لوقا ۲۳ : ۳۸ - ۵۶، یوحنا ۱۹ : ۴۲ - ۴۳

او س مابنام شوئے وو اُو هر کله چه دا د سبت نه ورومبئ د تیارئ ورخ وه ۲۲
داریمته یوسف نومے یو سپے راغے خوک چه د جرگے یو عزتمن ۲۳
غړے وو اُو هفه سپے چه د خُدائے د بادشاهی د راتلو په انتظار وو، په زړه
ورتیا سره پیلاطوس ته لاپو اُو د عیسیٰ لاش ئے ترے وغوبستو. ۲۴ پیلاطوس
په دے خبر آئریدو حیران شو چه هفه بیا مړ هم دے، نو هفه صویه دار
راوغوبستو اُو تپوس ئے ترے وکړو چه ”د هفه پیر ساعت کېږي چه مړ دے؟“ ۲۵
اُو هر کله چه هفه د صویه دار بیان وائریدو نو هفه یوسف له اجازت
ورکړو چه لاش یوسی. ۲۶ بیا یوسف مهینه لته رائرہ، هفه ئے د سولئ نه راګوز
کړو اُو په کفن کښے ئے ونځښتو، بیا ئے هفه په ګټه کښے په کنستی ګنبد
کښے کیښودو اُو یو لوئے کانۍ ئے د ګنبد خلے ته راورغړوو. ۲۷ اُو مریم
مګدلينی اُو د یوسیس مور مریم هفه ځائے ولیدو اُو هفه ځائے ئے په نخښه
کړو چه هفه ئے په کښے ایښے وو.

د عیسیٰ بیا ژوندے کيدل

متی ۲۸ : ۱ - ۸، لوقا ۲۴ : ۱۲ - ۱، یوحنا ۲۰ : ۱ - ۱۰

۱۶ ۱ هر کله چه د سبت ورخ تیره شوه، مریم مګدلينی، د یعقوب مور مریم
اُو سلومی خوشبویه تیل په بیعه واختسل اُو نیت ئے وکړو چه ورشی اُو په عیسیٰ
ئے واچوی. ۲ اُو د اتوار په ورخ سحر وختی د نمر راختو نه لب وروستو هفوئ
ګنبد ته راغلے. ۳ هفوئ په خپلو کښے دے سودا اخستے وے چه ”مُونږ ته

به د ګنبد د خُلے نه کانے خوک ورگروی؟” ⑤ خو چه هفوئ پورته وکتل نو
څه ګوری چه هفه کانے چه پیر غبت وو د مخکښے نه رغريدلے وو. ⑥ هفوئ
چه ګنبد ته ورننوتے، نو یو څوان ئے ولیدو چه بشی اړخ ته ناست وو آؤ سپینه
چُوغه ئے اغوستے وه آؤ هفوئ اريانے دريانے شوئ.

⑦ خو هفه هفوئ ته ووئيل، ”د خه نه ويربوئ مه، تاسو عيسى ناصری لټوي
څوک چه په سولئ کړے شوئ وو. هفه بیا پورته کړے شوئ دے، هفه دلته
کښے نشه. ګورئ! دا هفه ځائے دے چه هفه ئے په کښے ایښے وو. ⑧
لارے شئ، د هفه مُريدانو آؤ پطروس ته دا پیغام ورسوئ چه هفه ستاسو نه
وراندے ګلليل ته روأن دے، تاسو به هفه هلتہ ووينه لکه چه هفه تاسو ته وئيلي
وو.“

⑨ نو هفوئ بھر ووتے آؤ د ګنبد نه په تيښته لارې څکه چه هفوئ پيرے هي بت
اخستے وئ. هفوئ هيچا ته هم غږ ونه کرو څکه چه هفوئ ويريدے.

د عيسى مریم مګدليني ته ظاهریدل

متى ۲۰ : ۹ - ۱۰، يوحنا ۱۱ - ۱۸

کله چه عيسى د اتوار په سحر د مړو نه پاخولي شو نو اول مریم مګدليني ⑩
ته بنکاره شو د چا نه چه هفه اُووء پیریان لرې کړي وو. ⑪ هفه لاره آؤ د هفه
په وير ژړا سر غمڙنو مُريدانو ته ئے خبر ورکړو. ⑫ خو چه هفوئ دا وائریدل
چه ژوندي شوئ دے آؤ هفه ليدلے دے نو باور ئے پرے ونه کړو.

د عيسى خپلو مُريدانو ته ظاهریدل

لوقا ۲۴ : ۱۳ - ۳۵، متى ۲۸ : ۱۶ - ۲۰، لوقا ۲۴ : ۳۶ - ۴۹، يوحنا ۲۰ : ۱۹ - ۲۳، اعمال

۱ : ۶ - ۸

۱۲ پس له هغے هغه په یو بل شکل کښے په نورو دوئ کسانو باندې پېښ شو
څوک چه میرے ته په لاره روان ټو. ۱۳ هفوئ هم لارل اؤ دا خبر ئے نورو ته
ورسوو خو بیا هم هیچا پرے یقین ونډ کړو.

۱۴ آخر هغه په یوولسو مُریدانو په هغه وخت بشکاره شو چه هفوئ پوږئ ته
ناست ټو، اؤ هغه هفوئ په سختو زړونو اؤ بې یقینې ملامته کړل ځکه چه هفوئ
د هغه خلقو په وینا یقین نه وو کړے چا چه هغه دوباره ژوندې لیدلے وو. ۱۵
بیا هغه هفوئ ته ووئیل، ”د تمامې دُنیا هرے سیمې ته لار شئ اؤ زما د زیری
وعظ ټول مخلوق ته وکړئ. ۱۶ هر څوک چه په دې ایمان راؤری اؤ پېتسمه
واخلى نو هغه به خلاصون بیا مومی، اؤ هر څوک چه پرے ایمان رانه وړی هغه
به مجرم شی. ۱۷ د ایمان په راؤرلو به ترے دا معجزې خرگندېږي چه زما په
نوم به پېريان لرے کوي اؤ په نا آشنا ژیو به خبرې کوي. ۱۸ که هفوئ مارانو
له لاس وروپری یا زهر و خوری نو هفوئ ته به ضرر نه رسی، اؤ په ګومو ناروغو
چه هفوئ لاس کېبدی، هفوئ به جوړ شی.“

د عیسى آسمان ته ختل

لۇقا ۲۴ : ۵۰ - ۵۳، أعمال ۱ : ۹ - ۱۱

۱۹ د هفوئ سره د خبرو کولو نه پس مالک عیسى آسمان ته پورته کړے شو اؤ
هغه د خدائی بنی طرف ته کېښناستو. ۲۰ اؤ هفوئ ووتل اؤ کلام ئې آئروو اؤ
مالک د هفوئ سره کار کاوو اؤ کلام ئې د هغه مُعجزو په وسیله چه هفوئ
کولې، ثابتولو.